

Các phán-quan

Mục-dịch: Để chỉ rõ rằng sự phán-xét của Đức Chúa TRỜI đối với tội-lỗi là chắc-chắn, và việc Ngài tha thứ tội-lỗi và phục-hồi mối liên-hệ với Ngài là chắc-chắn cho những người ăn-năn hối-cải tin-nhận Ngài

Người viết: Có lẽ là Sa-mu-ên

Ngày viết: Có lẽ được Sa-mu-ên biên soạn trước năm 1004 TC (Trước Christ giáng-sinh) khi Đa-vít truất hừu dân Giê-bu

Bối-cảnh: Xứ Ca-na-an, sau này được gọi là Y-sơ-ra-ên. Đức Chúa TRỜI đã giúp dân Y-sơ-ra-ên chinh-phục Ca-na-an, xứ đã có rất nhiều dân-tộc độc-ác cư-ngụ trước đó. Nhưng rồi họ bị nguy cơ mất đất hứa này vì họ đã làm hại đức-tin của họ: đã không vâng lời Đức Chúa TRỜI.

Câu gốc: “Trong những ngày đó, Y-sơ-ra-ên không có vua; mọi người làm điều con mắt của mình cho là đúng.” (17.6)

Nhân-vật chính: Ôt-ni-ên, Ê-hút, Đê-bô-ra, Ghê-đê-ôn, A-bi-mê-léc, Giép-thê, Sam-sôn

Nét đặc-trung: Ghi lại cuộc nội-chiến thứ-nhất của Y-sơ-ra-ên

Ý chính: Ngày nay rất khó tìm được những anh-hùng thật. Các Phán-quan là một quyển sách về các vị anh-hùng thật: 12 người đàn-ông và đàn-bà đã giải-phóng Y-sơ-ra-ên ra khỏi các lần bị áp-bức. Những phán-quan này không toàn-hảo; thật ra, trong họ có một kẻ sát-nhân, một người đàn-ông bừa-bãi về tình-dục, và một người phá tất cả luật-lệ về lòng mến khách. Nhưng họ đều tuân-phục Đức Chúa TRỜI, và Đức Chúa TRỜI đã dùng họ.

Các phán-quan cũng là một sách về tội-lỗi và các hậu-quả của tội-lỗi. Giống như một vết thương nhỏ làm độc, khi để đó không chữa trị, tội-lỗi tăng-trưởng và làm độc toàn thân-hình. Sách Giô-suê chấm dứt với việc quốc-gia có một chỗ đứng trên mặt đất nhờ Đức Chúa TRỜI, sẵn-sàng trải-nghịem mọi phước-hạnh trong đất hứa. Tuy nhiên, sau khi định-cư tại Ca-na-an, dân Y-sơ-ra-ên mất đi động-lực và sự phó-thác thuộc linh của họ. Khi Giô-suê và các vị trưởng-lão đã qua đời, thì quốc-gia ấy trải-nghịem một khoảng trống không có cấp lãnh-đạo; họ không có một chính-phủ trung-ương. Thay vì vui-hưởng tự-do và thịnh-vượng trong đất hứa, Y-sơ-ra-ên bước vào các thời-đại đen tối của lịch-sử quốc-gia mình.

Nói một cách giản-dị, lý-do có sự suy-sụp nhanh chóng này là tội-lỗi—cá-nhân lẫn tập-thể. Bước đầu tiên xa lìa Đức Chúa TRỜI là sự không vâng-phục hoàn-toàn (1.11-2.5); dân Y-sơ-ra-ên không chịu hoàn-toàn tiêu-diệt kẻ thù ra khỏi xứ. Điều này đưa đến việc kết-hôn hỗn-tạp và sự thờ hình-tượng (2.6-3.7) và “mọi người đều làm điều con mắt của mình cho là đúng” (17.6). Chẳng bao lâu, dân Y-sơ-ra-ên trở thành những kẻ bị bắt làm phu-tù. Từ chỗ thất-vọng của mình, họ cầu-xin Đức Chúa TRỜI giải-cứu họ. Trong sự thành-tín giữ lời hứa của mình và ra từ lòng nhân-từ thương-yêu, Đức Chúa TRỜI dấy lên các phán-quan để giải-phóng dân Ngài và, trong một thời-gian, có sự hòa-bình. Đoạn, sự tự-mãn và sự bất tuân xâm-nhập

vào, rồi chu-kỳ đó lại tái diễn.

Sách Các Phán-quan ghi lại các biến-cổ trải qua một thời-đoạn dài hơn 325 năm, ghi xuống sáu thời-đại liên-tiếp bị đàn-áp rồi được giải-phóng, và sự nghiệp của 12 giải-phóng-nhân. Những kẻ bắt bớ họ gồm có các người Mê-sô-bô-ta-mi, Mô-áp, Phi-li-tin, Ca-na-an, Ma-đi-an, và Am-môn. Có nhiều giải-phóng-nhân khác nhau—from Ôt-ni-ên đến Sam-sôn—được Đức Chúa TRỜI dùng để dẫn dân Ngài đến tự-do và sự thờ-phượng trung-thực. Sự giải-cứu của Đức Chúa TRỜI qua các phán-quan là một chứng-minh mạnh-mẽ về tình thương-yêu và sự khoan-dung của Ngài đối với con dân Ngài.

Khi đọc sách Các Phán-quan, xin quý vị xem-xét kỹ các vị anh-hùng này trong lịch-sử dân-tộc Y-sơ-ra-ên. Xin quý vị chú ý đến sự phụ-thuộc của họ vào Đức Chúa TRỜI và sự tuân-phục các mạng-lệnh Ngài truyền. Cũng xin quý vị xem-xét sự tái phạm tội của dân Y-sơ-ra-ên, việc không chịu học-hỏi từ lịch-sử và việc sống nhất thời.

Sự tùy thuộc của mình vào Đức Chúa TRỜI và sự tuân theo mạng-lệnh Ngài là quan-trọng. Nhưng điều quan-trọng nhất là: xin quý vị sống trong sự kính-sợ Đức Chúa TRỜI và luôn trông-cậy vào lòng khoan-dung của Ngài và xin quý vị trông mong được Ngài tha thứ tội lỗi vô số lần lại như Ngài đã làm trong lịch-sử của dân Y-sơ-ra-ên của Ngài.

Các Phán-quan 1.1-1.36

A. THẤT-BẠI QUÂN-SỰ CỦA Y-SO-RA-ÊN (1.1-3.6)

1. Sự chinh-phục không trọn vẹn (1.1-1.36)

Y-so-ra-ên bắt đầu quét sạch đất hứa (1.1-1.10)

1 Bấy giờ đã xảy ra sau cái chết của Giô-suê, những con trai Y-so-ra-ên cầu hỏi Đức GIA-VÊ, rằng: “Ai sẽ đi lên trước nhất vì chúng con để chống lại dân Ca-na-an, để đánh lại chúng?”² Và Đức GIA-VÊ phán: “Giu-đa sẽ đi lên; này, Ta đã phó đất ấy vào trong tay nó.”³ Thế thì Giu-đa nói với Si-mê-ôn, anh của mình: “Hãy đi lên với tôi vào trong lô đất của tôi, để chúng ta có thể đánh lại dân Ca-na-an; và tôi, tới phiên tôi, sẽ đi với anh vào trong lô đất của anh.” Vì vậy Si-mê-ôn đi với người.⁴ Và Giu-đa đi lên, Đức GIA-VÊ giao dân Ca-na-an và dân Phê-rê-sít vào trong tay họ; và họ đánh hạ chúng 10 ngàn người tại Bê-xéc.⁵ Và họ tìm được A-đô-ni-Bê-xéc tại Bê-xéc và đánh chống hắn, và họ đánh dân Ca-na-an và dân Phê-rê-sít.⁶ Nhưng A-đô-ni-Bê-xéc chạy trốn; và họ đuổi theo hắn, bắt được hắn, và chặt các ngón cái của bàn tay hắn và chân của hắn.⁷ Và A-đô-ni-Bê-xéc nói: “70 ông vua có các ngón tay cái và các ngón chân cái bị chặt đứt thường lượm các mảnh vụn dưới bàn của ta; ta đã làm như thế nào thì Đức Chúa TRỜI đã đáp trả ta như thế ấy.” Thế là họ đưa hắn đến Giê-ru-sa-lem, và hắn chết ở đó.

8 Rồi các con trai Giu-đa đánh chống Giê-ru-sa-lem, chiếm lấy nó và đánh hạ nó với lưới grom và nổi lửa đốt thành ấy.⁹ Sau đó các con trai Giu-đa đi xuống để đánh lại dân Ca-na-an sống trong xứ đồi núi, trong xứ miền Nam, và trong vùng đất thấp.¹⁰ Thế là Giu-đa đi chống dân Ca-na-an sống tại Hép-rôn (bấy giờ tên của Hép-rôn trước kia là Ki-ri-át-A-ra-ba); và họ đánh hạ Sê-sai, A-hi-man, và Thanh-mai.

Chiếm lấy các thành-thị khác (1.11-1.15)

11 Đoạn từ đó người đi chống lại các cư-dân Đê-bia (bấy giờ tên của Đê-bia trước kia là Ki-ri-át-Sê-phe).¹² Và Ca-lép nói: “Kẻ tấn-công Ki-ri-át-Sê-phe và chiếm nó, ta sẽ gả con gái Ấc-sa của ta cho nó để làm vợ.”¹³ Ôt-ni-ên con trai của Kê-na, em trai của Ca-lép, chiếm nó; vì vậy ông ban con gái Ấc-sa của mình cho người làm vợ.¹⁴ Đoạn xảy ra khi cô đến cùng người, cô thuyết phục người xin cha mình một cánh đồng. Rồi cô xuống khỏi lừa, Ca-lép nói với cô: “Con muốn gì?”¹⁵ Và cô thưa cùng ông: “Xin cho con một phước, vì cha đã cho con đất thuộc xứ miền Nam, xin cũng cho con những suối nước.” Vì vậy Ca-lép cho cô những suối nước trên và những suối nước dưới.

Y-so-ra-ên thất bại không đuổi được kẻ thù (1.16-1.26)

16 Và những con trai của người Kê-nít, cha vợ của Môi-se, cùng với những con trai Giu-đa đi lên từ thành có những cây chà-là, đến vùng hoang-vu của Giu-đa, nằm trong miền nam của A-rát; và họ đi và sống với dân-chúng.¹⁷ Lúc đó Giu-đa đi với Si-mê-ôn anh của mình; và họ đánh hạ dân Ca-na-an đang sống tại Xê-phát, và hoàn-toàn hủy-diệt nó. Vì vậy tên thành-thị đó được gọi là Họt-ma⁽¹⁾.¹⁸ Và Giu-đa lấy Ga-xa với lãnh-thổ của nó, Ách-ca-lôn

với lãnh-thổ của nó, và Êc-rôn với lãnh-thổ của nó.¹⁹ Bấy giờ Đức GIA-VÊ ở cùng Giu-đa, và họ chiếm xứ đồi núi; nhưng họ đã không thể đuổi cư-dân ở thung-lũng đi vì chúng có các chiến-xa bằng sắt.²⁰ Rồi họ ban Hép-rôn cho Ca-lép, như Môi-se đã nói; và ông đuổi 3 đứa con trai của A-nác khỏi đó.²¹ Nhưng các con trai Bê-ni-min đã chẳng đuổi dân Giê-bu sống tại Giê-ru-sa-lem; vì vậy dân Giê-bu đã sống với các con trai Bê-ni-min tại Giê-ru-sa-lem cho đến ngày nay.

22 Tương-tự như thế, nhà Giô-sép cũng đi lên chống lại Bê-tên, và Đức GIA-VÊ ở cùng họ.²³ Và nhà Giô-sép dò-thám Bê-tên (bấy giờ thành này trước kia có tên là Lu-xơ).²⁴ Và các thám-tử thấy một người đi ra khỏi thành ấy, và họ nói với người: “Xin vui lòng chỉ chúng tôi lối vào thành, rồi chúng tôi sẽ hậu đãi ông.”²⁵ Thế là người chỉ cho họ lối vào thành; họ dùng lưới grom đánh hạ thành ấy, nhưng họ thả người ấy và hết thầy gia-đình của người.²⁶ Và người đàn-ông ấy đi vào trong đất của dân Hê-tít và xây một thành và đặt tên nó là Lu-xơ; đó là tên nó cho đến ngày nay.

Những nơi chưa được chinh-phục (1.27-1.36)

27 Nhưng Ma-na-se đã chẳng chiếm-hữu Bết-Sê-an với các làng của nó hay Ta-nác với các làng của nó, hay cư-dân ở Đê-rơ với các làng của nó, hay cư-dân ở Gíp-lê-am với các làng của nó, hay cư-dân ở Mê-gi-đô với các làng của nó; thế là dân Ca-na-an đã kiên-trì sống trong đất đó.²⁸ Và đã xảy ra khi Y-so-ra-ên trở nên mạnh, thì họ cưỡng-bách dân Ca-na-an lao-động, nhưng họ đã chẳng đuổi chúng ra hoàn-toàn.

29 Ép-ra-im cũng đã chẳng đuổi dân Ca-na-an đang sống tại Ghê-xe; vì vậy dân Ca-na-an sống tại Ghê-xe ở giữa họ.

30 Sa-bu-lôn đã chẳng đuổi cư-dân ở Kít-rôn, hay cư-dân ở Na-ha-la; vì vậy dân Ca-na-an sống giữa họ và trở thành đối-tượng cho việc lao-động cưỡng-bách.

31 A-se đã chẳng đuổi cư-dân ở A-cô, hay cư-dân ở Si-đôn, hay ở Ách-láp, hay ở Ấc-xíp, hay ở Hên-ba, hay ở A-phéc, hay ở Rê-hóp.³² Vì vậy dân A-se sống ở giữa dân Ca-na-an, cư-dân của đất ấy; vì họ đã chẳng đuổi chúng ra.

33 Nép-ta-li đã chẳng đuổi cư-dân ở Bết-Sê-mét, hay cư-dân ở Bết-A-nát, nhưng sống giữa dân Ca-na-an, cư-dân của đất ấy; và cư-dân ở Bết-Sê-mét và Bết-A-nát trở thành lao-động cưỡng-bách cho họ.

34 Sau đó dân A-mô-rít dồn những con trai Đan vào trong xứ đồi núi, vì chúng không cho phép họ đi xuống thung-lũng;³⁵ nhưng dân A-mô-rít đã kiên-trì cư-ngụ tại núi Hê-re, tại A-gia-lôn, và tại Sa-la-bin; nhưng khi tay nhà Giô-sép nặng⁽²⁾, chúng trở thành lao-động cưỡng-bách.³⁶ Và biên-giới của dân A-mô-rít chạy từ đóc Ấc-ráp-bim, từ Sê-la và đi lên.

¹Họt-ma: nghĩa là tận diệt

²nghĩa là: nhà Giô-sép thắng thế

Các Phán-quan 2.1-3.9

Vị Thiên-sứ công-bố rằng giao-ước bị vi-phạm (2.1-2.5)

2¹Bây giờ, vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ đi lên từ Ghinh-ganh đến Bô-kim. Và Ngài nói: “Ta đã đem các người lên ra khỏi Ê-díp-tô và đã dẫn các người vào trong đất mà Ta đã thề cùng tổ-phụ các người; và Ta đã nói: ‘Ta sẽ không bao giờ vi-phạm giao-ước của Ta với các người, ²và về phần các người, các người sẽ không được lập một giao-ước nào với cư-dân ở đất này; các người sẽ giết đồ các bàn-thờ của chúng.’ Nhưng các người đã không lắng nghe tiếng nói của Ta; các người đã làm điều gì đây vậy? ³Bởi vậy Ta cũng đã nói: ‘Ta sẽ không đuổi chúng ra khỏi trước mặt các người; nhưng chúng sẽ trở thành như những cái gai trong hông các người, và các thần của chúng sẽ là cái bẫy cho các người.’” ⁴Và đã xảy ra khi vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ nói các lời này cùng tất cả những con trai Y-sơ-ra-ên, thì dân-chúng cất tiếng của họ lên và khóc. ⁵Vì vậy họ đặt tên chỗ đó là Bô-kim⁽¹⁾, và ở đó họ hiến-tế cho Đức GIA-VÊ.

Giô-suê qua đời (2.6-2.9)

6Khi Giô-suê đã giải-tán dân-chúng, những con trai Y-sơ-ra-ên mỗi người đi đến của thừa-kế của mình để chiếm-hữu đất ấy. ⁷Dân-chúng phụng-sự Đức GIA-VÊ tất cả các ngày của Giô-suê, và tất cả các ngày của những trưởng-lão là những người kéo dài các ngày sau Giô-suê, và những người đã thấy mọi việc vĩ-đại của Đức GIA-VÊ mà Ngài đã làm cho Y-sơ-ra-ên. ⁸Sau đó Giô-suê con trai của Nun, tôi-tớ của Đức GIA-VÊ, qua đời vào tuổi 110. ⁹Và họ chôn ông trong lãnh-thổ thừa-kế của ông tại Thim-nát-Sê-rách, trong xứ đồi núi Êp-ra-im, phía bắc của núi Ga-ách.

2. Nổi-loạn có tính tôn-giáo của dân-chúng (2.10-3.6)

Y-sơ-ra-ên phục-vụ Ba-anh (2.10-2.23)

¹⁰Và cả thế-hệ đó cũng được về châu tổ-phụ của họ; và có một thế-hệ khác chỗi dậy sau họ, là những kẻ không biết Đức GIA-VÊ, cũng chưa biết việc làm mà Ngài đã làm cho Y-sơ-ra-ên. ¹¹Lúc đó các con trai Y-sơ-ra-ên đã làm điều xấu-xa trong cái nhìn của Đức GIA-VÊ, và đã phục-vụ các Ba-anh, ¹²và họ đã bỏ rơi Đức GIA-VÊ, Đức Chúa TRỜI của tổ-phụ họ, là Đấng đã đem họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, và đã theo các thần khác từ những thần của các dân-tộc ở xung-quanh họ, và cúi mình xuống lạy chúng; như vậy họ đã chọc cho Đức GIA-VÊ giận. ¹³Thế là họ đã bỏ rơi Đức GIA-VÊ và đã phục-vụ Ba-anh và Ách-ta-rôt. ¹⁴Và con giận của Đức GIA-VÊ bùng bùng chống lại Y-sơ-ra-ên, và Ngài đã giao họ vào trong tay những kẻ cướp là những kẻ cướp giết họ; và Ngài đã bán họ vào trong tay của những kẻ thù của họ xung-quanh, để họ không còn có thể đứng trước mặt những kẻ thù của họ. ¹⁵Bất cứ nơi nào họ đi, bàn tay của Đức GIA-VÊ cũng đem lại điều dữ cho họ, như Đức GIA-VÊ đã phán và như Đức GIA-VÊ đã thề cùng họ, để họ bị khốn-khổ quá sức. ¹⁶Đoạn Đức GIA-VÊ đẩy lên các phán-quan và các vị này giải-cứu họ khỏi tay những kẻ cướp-bóc họ. ¹⁷Tuy nhiên họ vẫn không nghe theo các phán-quan của họ, vì họ chơi trò làm đi theo sau các thần khác và cúi mình lạy chúng. Họ nhanh chóng rẽ

khỏi đường-lối mà tổ-phụ của họ đã bước đi trong việc tuân-phục các điều-răn của Đức GIA-VÊ; họ chẳng làm như tổ-phụ của họ. ¹⁸Và khi Đức GIA-VÊ đẩy lên các phán-quan cho họ, thì Đức GIA-VÊ ở cùng các phán-quan ấy và giải-phóng họ khỏi bàn tay của những kẻ thù họ trong tất cả những ngày của các phán-quan ấy; vì Đức GIA-VÊ động lòng thương-hại bởi vì họ rên-ri vì những kẻ đàn-áp và làm họ khốn-khổ. ¹⁹Nhưng xảy ra khi các phán-quan ấy qua đời, thì họ quay lại và hành-động còn đòi-bại hơn tổ-phụ của họ, trong việc theo các thần khác để phục-vụ chúng và cúi lạy chúng; họ không chừa-bỏ tập-tục của họ hay các đường-lối ngoan cố của họ. ²⁰Vì vậy con giận của Đức GIA-VÊ bùng bùng chống lại Y-sơ-ra-ên; Ngài phán: “Vì dân-tộc này đã vi-phạm giao-ước của Ta mà Ta đã truyền cho tổ-tiên của chúng, và đã không nghe tiếng nói của Ta, ²¹Ta cũng sẽ không còn đuổi ra trước mặt chúng bất cứ một dân-tộc nào trong các dân-tộc mà Giô-suê đã để lại khi nó qua đời, ²²cột để thử Y-sơ-ra-ên bởi chúng, coi chúng sẽ giữ đường-lối của GIA-VÊ để bước đi theo đó như tổ-phụ của chúng đã giữ hay không.” ²³Vì vậy Đức GIA-VÊ đã cho phép các dân-tộc đó còn lại, không nhanh chóng đuổi chúng ra; và Ngài đã chẳng giao chúng vào trong tay Giô-suê.

Thờ hình-tượng đưa đến tình-trạng nô-lệ (3.1-3.8)

3¹Bây giờ, đây là các dân-tộc mà Đức GIA-VÊ đã chừa lại, để thử Y-sơ-ra-ên bởi chúng (đó là mọi dân-tộc chưa từng biết một chiến-trận nào trong các cuộc chiến-tranh ở Ca-na-an; ²chi để các thế-hệ những con trai Y-sơ-ra-ên có thể được dạy-dỗ để biết chiến-tranh, những kẻ trước đây chưa từng biết nó). ³Chúng là: 5 chúa của dân Phi-li-tin, tất cả dân Ca-na-an, và dân Si-dôn và dân Hê-vít là những kẻ sống tại núi Li-ban, từ núi Ba-anh-Hệ-tôn xa đến tận lối vào Ha-mát. ⁴Và chúng được dùng để thử Y-sơ-ra-ên, để xem thử họ sẽ vâng phục các điều-răn của Đức GIA-VÊ chẳng, các điều-răn mà Ngài đã truyền cho tổ-phụ của họ qua Môi-se. ⁵Và các con trai Y-sơ-ra-ên sống ở giữa dân Ca-na-an, dân Hê-tít, dân A-mô-rít, dân Phê-rê-sít, dân Hê-vít, và dân Giê-bu; ⁶và họ lấy con gái của chúng cho chính họ làm vợ, và gả chính con gái của họ cho con trai của chúng, và họ phục-vụ các thần của chúng.

B. SỰ GIẢI-CỨU Y-SƠ-RA-ÊN BỞI CÁC PHÁN-QUAN (3.7-16.31)

1. Thời-kỳ thứ nhất: Ôt-ni-ên(3.7-3.11)

⁷Những con trai Y-sơ-ra-ên đã làm điều xấu-xa trong cái nhìn của Đức GIA-VÊ, và đã quên GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của họ, và phục-vụ các thần Ba-anh và A-sê-ra⁽²⁾. ⁸Rồi con giận của Đức GIA-VÊ nhen nhúm chống Y-sơ-ra-ên, ngộ hầu Ngài bán họ vào trong tay Cu-san-Ri-sa-tha-im vua của Mê-sô-bô-ta-mi⁽³⁾; và các con trai Y-sơ-ra-ên phục-vụ Cu-san-Ri-sa-tha-im trong 8 năm. ⁹Và khi những con trai Y-sơ-ra-ên kêu la cùng Đức GIA-VÊ, thì Đức GIA-VÊ đẩy lên một vị giải-phóng cho những con

¹Bô-kim: nghĩa là những kẻ khóc

²A-sê-ra: biểu-tượng bằng gỗ của một nữ-thần

³nguyên ngữ: vua Mê-sô-bô-ta-mi nghĩa là: vua của đất có hai Sông Lớn

Các Phán-quan 3.10-4.14

trai Y-sơ-ra-ên để giải-phóng họ, Ôt-ni-ên con trai của Kê-na, em trai của Ca-lép. ¹⁰Và Linh của Đức GIA-VÊ đến trên người, và người phán-xét Y-sơ-ra-ên. Khi người ra trận, Đức GIA-VÊ giao Cu-san-Ri-sa-tha-im vua Mê-sô-bô-ta-mi trong tay người, ngô hầu người thắng Cu-san-Ri-sa-tha-im. ¹¹Rồi xứ ấy có sự nghỉ-ngơi trong 40 năm. Và Ôt-ni-ên con trai của Kê-na qua đời.

2. Thời-kỳ thứ nhì: Ê-hút và Sam-ga (3.12-3.31)

Dân Mô-áp áp-bức Y-sơ-ra-ên (3.12-3.14)

¹²Bấy giờ những con trai Y-sơ-ra-ên lại làm điều xấu-xa trong cái nhìn của Đức GIA-VÊ. Vì vậy Đức GIA-VÊ thêm sức cho Êc-lôn vua của Mô-áp chống lại Y-sơ-ra-ên, bởi vì họ đã làm điều xấu-xa trong cái nhìn của Đức GIA-VÊ. ¹³Và hấn tập-họp cho hấn những con trai Am-môn và A-ma-léc; và hấn đi và đánh Y-sơ-ra-ên; và chúng chiếm lấy thành-thị có những cây chà-là. ¹⁴Và những con trai Y-sơ-ra-ên phục-vụ Êc-lôn vua Mô-áp trong 18 năm.

Ê-hút (3.15-3.30)

¹⁵Nhưng khi những con trai Y-sơ-ra-ên kêu-cầu Đức GIA-VÊ; Đức GIA-VÊ dấy lên một người giải-phóng cho họ, Ê-hút con trai của Ghê-ra, người Bên-gia-min, một người thuận tay tả. Và các con trai Y-sơ-ra-ên gửi công-lễ cho Êc-lôn vua Mô-áp bởi tay người. ¹⁶Ê-hút làm cho mình một cây gươm 2 lưỡi, dài 1 cu-bít; và người cột nó nơi háng bên phải của mình dưới áo choàng của mình. ¹⁷Và người trình công-lễ cho Êc-lôn vua Mô-áp. Bấy giờ, Êc-lôn là một kẻ rất mập. ¹⁸Và xảy ra khi người vừa trình công-lễ xong, thì người đuổi các người đã khiêng công-lễ đi. ¹⁹Nhưng chính người trở lại từ các hình-tượng ở tại Ghinh-ganh, và nói: “Tâu bệ hạ, tôi có một thông-diệp mật cho bệ hạ.” Và hấn nói: “Giữ im-lặng!” Và tất cả những kẻ hầu hấn rời khỏi hấn. ²⁰Và Ê-hút đến cùng hấn, trong khi hấn đang ngồi một mình nơi căn phòng gần mái nhà mát-mẽ của hấn. Và Ê-hút nói: “Tôi có một thông-diệp từ Đức Chúa TRỜI cho bệ hạ.” Và hấn đứng dậy từ chỗ ngồi của hấn. ²¹Và Ê-hút giơ tay tả ra, rút cây gươm từ háng bên hữu của mình và đâm nó vào trong bụng của hấn. ²²Cái cán cũng theo cái lưỡi lút vào trong, và mở lấp kín cái lưỡi, vì người không rút gươm khỏi bụng hấn; và cứ đổ ra. ²³Đoạn Ê-hút đi ra vào trong phòng ngoài, và đóng các cửa của căn lầu mái nhà đằng sau mình, và khóa chúng lại.

²⁴Khi người đã đi rồi, các đầy-tớ của hấn đến và nhìn, và kìa, các cửa của căn phòng trên mái nhà đều được khóa lại; và chúng nói: “Vua chỉ đang phủ chân của ngài trong phòng mát-mẽ.” ²⁵Và chúng đợi cho đến khi chúng hồ-thẹn; nhưng kìa, hấn đã chẳng mở các cửa của căn lầu mái nhà. Bởi vậy chúng lấy chìa khóa và mở chúng, và kìa, chủ của chúng đã té chết trên sàn nhà.

²⁶Bấy giờ Ê-hút đã trốn thoát trong khi chúng trì-hoãn, và người đã đi qua các hình-tượng và đã thoát tới Sê-ri-a. ²⁷Và xảy ra khi người đã tới, người thổi kèn trom-bét trong xứ đồi núi Êp-ra-im; và các con trai Y-sơ-ra-ên đi xuống tới người từ xứ đồi núi, và người ở phía trước họ. ²⁸Và người nói với họ: “Hãy đuổi theo; vì Đức GIA-VÊ đã phó những kẻ thù của các người dân Mô-áp vào trong

tay các người.” Thế là họ đi xuống theo sau người và chiếm-cứ các chỗ cạn của sông Giô-đanh đối diện Mô-áp, và không cho phép bất cứ ai đi qua. ²⁹Và họ đánh hạ vào lúc đó khoảng 10 ngàn người Mô-áp, tất cả các người tráng-khiên và dũng-cảm; và không có ai thoát được. ³⁰Thế là Mô-áp bị khuất-phục vào ngày đó dưới tay của Y-sơ-ra-ên. Và xứ ấy không bị quấy-rầy trong 80 năm.

Sam-ga (3.31)

³¹Và đến sau người là Sam-ga, con trai của A-nát, là người đánh hạ 600 người Phi-li-tin với một cây đốt bò; và người cũng đã cứu Y-sơ-ra-ên.

3. Thời-kỳ thứ ba: Đê-bô-ra và Ba-rác (4.1-5.31)

Dân Y-sơ-ra-ên lại làm điều xấu-xa (4.1-4.3)

⁴¹Đoạn những con trai Y-sơ-ra-ên lại làm điều xấu-xa trong cái nhìn của Đức GIA-VÊ, sau khi Ê-hút qua đời. ²Và Đức GIA-VÊ bán họ vào trong tay Gia-bin vua Ca-na-an, là ông vua trị-vị tại Hát-so; và chỉ-huy-trưởng quân-đội của hấn là Si-sê-ra, là kẻ sống tại Ha-rô-sét của dân ngoại-bang. ³Và những con trai Y-sơ-ra-ên kêu-cầu Đức GIA-VÊ; vì hấn có 900 chiến-xa bằng sắt, và hấn đã áp-bức các con trai Y-sơ-ra-ên ác-liệt trong 20 năm.

Đê-bô-ra và Ba-rác (4.4-4.24)

⁴Bấy giờ, Đê-bô-ra, một nữ tiên-tri, vợ của Láp-bi-đốt, đang phán-xét Y-sơ-ra-ên vào lúc đó. ⁵Và bà thường ngồi dưới cây chà là của Đê-bô-ra giữa Ra-ma và Bê-tên trong xứ đồi núi Êp-ra-im và các con trai Y-sơ-ra-ên lên đến cùng bà xin sự phán-xét. ⁶Bấy giờ bà sai gọi đến Ba-rác con trai của A-bi-nô-am từ Kê-de trong Nép-ta-li, và nói với người: “Này, Đức GIA-VÊ, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, đã truyền: ‘Hãy đi và tiến bước tới núi Tha-bô, và đem theo với người 10 ngàn người từ các con trai Nép-ta-li và từ các con trai Sa-bu-lôn. ⁷Và Ta sẽ lừa ra cho người Si-sê-ra, chỉ huy trưởng quân-đội của Gia-bin, với các chiến-xa của hấn và vô-số quân-lính của hấn đến sông Ki-sôn; và Ta sẽ giao hấn vào trong tay người.’ ” ⁸Khi đó Ba-rác nói với bà: “Nếu bà đi với tôi, thì tôi sẽ đi; nhưng nếu bà không đi với tôi, thì tôi sẽ không đi.” ⁹Và bà nói: “Tôi chắc-chắn sẽ đi với ông; tuy nhiên, vinh-dự sẽ không là của ông trên hành-trình mà ông sắp đi, vì Đức GIA-VÊ sẽ bán Si-sê-ra vào trong tay một người đàn-bà.” Lúc đó Đê-bô-ra đứng dậy và đi với Ba-rác đến Kê-de. ¹⁰Và Ba-rác gọi Sa-bu-lôn và Nép-ta-li cùng nhau đến Kê-de; và 10 ngàn người đi lên với ông; Đê-bô-ra cũng đi lên với ông.

¹¹Bấy giờ Hê-be người Kê-nít đã tự tách ra khỏi dân Kê-nít rồi, khỏi các con trai của Hô-báp cha vợ của Mối-se, và đã dựng lều của hấn xa đến tận cây sồi tại Sa-na-nim, ở gần Kê-de.

¹²Lúc đó họ nói cho Si-sê-ra biết rằng Ba-rác con trai của A-bi-nô-am đã đi lên tới núi Tha-bô. ¹³Và Si-sê-ra nhóm lại tất cả chiến-xa của hấn, 900 chiến-xa bằng sắt, và tất cả dân ở với hấn, từ Ha-rô-sét của dân ngoại-bang đến sông Ki-sôn. ¹⁴Và Đê-bô-ra nói với Ba-rác: “Chỗ dậy! Vì đây là ngày mà Đức GIA-VÊ đã phó Si-sê-ra vào trong tay ông; kìa, Đức GIA-VÊ đã đi ra trước mặt ông.” Vì vậy

Các Phán-quan 4.15-5.21

Ba-rác đi xuống từ núi Tha-bô với 10 ngàn người đi theo mình. ¹⁵Và Đúc GIA-VÊ đánh tan Si-sê-ra, tất cả chiến-xa và tất cả quân-đội của hấn, với lưỡi gươm trước mặt Ba-rác; và Si-sê-ra xuống khỏi chiến-xa và chạy bộ mà trốn. ¹⁶Nhưng Ba-rác đuổi theo các chiến-xa và quân-đội đó xa đến tận Ha-rô-sết của dân ngoại-bang, và tất cả quân-đội của Si-sê-ra đều ngã bởi lưỡi gươm; cả một người còn lại cũng không.

¹⁷Bấy giờ Si-sê-ra đã chạy bộ mà trốn đến lều của Gia-ên, vợ của Hê-be người Kê-nít, vì có hòa-bình giữa Gia-bin vua Hát-so và nhà Hê-be người Kê-nít. ¹⁸Và Gia-ên đi ra đón Si-sê-ra, và nói với hấn: “Thưa chúa tôi, xin quay qua, xin quay qua⁽¹⁾ tôi! Đừng sợ.” Và hấn quay qua bà đi vào trong lều, và bà trùm hấn với cái mền. ¹⁹Và hấn nói với bà: “Xin vui lòng cho ta một ít nước để uống, vì ta khát.” Vì vậy bà mở bầu da đựng sữa cho hấn uống; đoạn bà trùm hấn lại. ²⁰Và hấn nói với bà: “Hãy đứng tại lối vào cửa lều, và sẽ là nếu có ai đến hỏi ngươi, nói: ‘Có ai ở đây không?’ thì ngươi sẽ nói: ‘Không.’” ²¹Nhưng Gia-ên, vợ của Hê-be, lấy một cây cọc lều và nắm một cây búa trong tay, và đi rón rén tới hấn và đóng cây cọc ấy vào trong màng tang hấn, và nó đi xuyên qua vào trong đất; vì hấn đã ngủ say và mệt mỏi. Thế là hấn chết. ²²Và kia, khi Ba-rác đuổi theo Si-sê-ra, Gia-ên đi ra đón ông và nói với ông: “Xin đến, tôi sẽ chỉ cho ông kẻ mà ông đang tìm.” Và ông vào với bà, và kia, Si-sê-ra đang nằm chết với cây cọc lều trong màng tang hấn.

²³Thế là Đúc Chúa TRỜI vào ngày đó đã khuất-phục Gia-bin vua Ca-na-an trước mặt những con trai Y-sơ-ra-ên. ²⁴Và bàn tay những con trai Y-sơ-ra-ên đè nặng hơn và nặng hơn lên Gia-bin vua của Ca-na-an, cho đến khi họ đã trừ diệt Gia-bin vua Ca-na-an.

Bài ca của Đê-bô-ra và Ba-rác (5.1-5.31)

5¹Đoạn, Đê-bô-ra và Ba-rác con trai của A-bi-nô-am ca-hát vào ngày đó, rằng:

²“Các nhà lãnh-đạo đã dẫn-dắt trong Y-sơ-ra-ên,
Rằng dân-chúng đã tình-nguyện,
Hãy chúc-tụng Đúc GIA-VÊ!

³“Hãy nghe, ôi các vua; hãy lắng tai, ôi các kẻ cai trị!
Ta, cho Đúc GIA-VÊ, ta sẽ hát,
Ta sẽ hát ca-tụng Đúc GIA-VÊ, Đúc Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên.

⁴“Đúc GIA-VÊ ôi, khi Chúa đã đi ra từ Sê-i-rơ
Khi Chúa đã tiến bước từ cánh đồng Ê-đôm,
Trái đất đã rung động, các tầng trời cũng đã nhỏ giọt,
Ngay cả các đám mây cũng đã nhỏ nước.

⁵“Các núi rừng động ở sự hiện-diện của Đúc GIA-VÊ,
Si-na-i này, ở sự hiện-diện của Đúc GIA-VÊ, Đúc
Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên.

⁶“Trong các ngày của Sam-ga con trai của A-nát,
Trong các ngày của Gia-ên, những con đường cái bị
bỏ trống,
Và du-khách đã đi bởi các lối quanh co.

⁷“Nông-gia đã không còn nữa, họ đã không còn nữa
trong Y-sơ-ra-ên,

Cho đến khi ta, Đê-bô-ra, chỗi dậy,
Cho đến khi ta, Đê-bô-ra, chỗi dậy, một người mẹ
trong Y-sơ-ra-ên.

⁸“Người ta chọn các thần mới;
Thì chiến-tranh xảy ra trong các công.
Người ta chẳng thấy một cái khiên hay một cây giáo
nào ở giữa 40 ngàn người trong Y-sơ-ra-ên.

⁹“Tâm ta đổ ra cho các chỉ-huy-trưởng của Y-sơ-ra-ên
Các kẻ tình-nguyện ở giữa dân-chúng;
Hãy chúc-tụng Đúc GIA-VÊ!

¹⁰“Các ngươi, những kẻ cỡi lừa trắng,
Các ngươi, những kẻ ngồi trên các tấm thảm giầu,
Và các ngươi, những kẻ đi trên đường—hát lên!

¹¹“Khi có tiếng của những kẻ chỉ định *chiên* nào uống
nước từ vũng nào,
Ở đó họ sẽ kể lại các việc làm công-chính của Đúc
GIA-VÊ,
Các việc làm công-chính cho tầng lớp nông-dân của
Ngài trong Y-sơ-ra-ên.
Lúc đó dân Đúc GIA-VÊ đã đi xuống tới các công.

¹²“Thức-dậy, thức-dậy, Đê-bô-ra!
Thức-dậy, thức-dậy, hát một bài ca đi!
Chỗi dậy, Ba-rác, và đem những kẻ bị giam-cầm của
ngươi đi, hồi con trai của A-bi-nô-am!

¹³“Rồi những kẻ sống sót đã đi xuống các nhà quý tộc;
Dân Đúc GIA-VÊ đã đi xuống ta như các chiến-sĩ.

¹⁴“Từ Ép-ra-im những kẻ có gốc rễ trong A-ma-léc đi
xuống,
Đi theo ngươi, hồi Bên-gia-min, với các dân ngươi;
Từ Ma-ki các chỉ-huy-trưởng đi xuống,
Và từ Sa-bu-lôn những kẻ nắm cây gậy⁽²⁾ của thầy
thông-giáo ấy.

¹⁵“Và các hoàng thân Y-sa-ca ở cùng Đê-bô-ra,
Như Y-sa-ca, Ba-rác cũng vậy;
Họ chạy vào trong thung-lũng tới gót chân⁽³⁾ ông;
Ở giữa các địa hạt của Ru-bên đã có quyết tâm lớn.

¹⁶“Tại sao ngươi đã ngồi ở giữa các chuồng chiên,
Để nghe tiếng sáo cho các bầy chiên?
Trong các địa hạt của Ru-bên đã có các sự xét lòng
lớn.

¹⁷“Ga-la-át đã ở lại bên kia sông Giô-đanh;
Và tại sao Đan đã ở trong các chiếc tàu?
A-se đã ngồi nơi bờ biển,
Và đã cứ ở cạnh các bến tàu của nó.

¹⁸“Sa-bu-lôn đã là một dân coi thường sinh-mạng mình
đến chết,
Và Nép-ta-li cũng vậy, trên những gò cao của cánh
đồng.

¹⁹“Các vua đã đến và đã chiến đấu;
Rồi các vua Ca-na-an đã chiến đấu
Tại Ta-nác, gần vùng nước thuộc Mê-ghi-đô;
Họ đã chẳng lấy của cướp bóc bằng bạc nào.

²⁰“Các ngôi sao đã chiến đấu từ trời,
Từ các đường của chúng, chúng đã đánh lại Si-sê-ra.

²¹“Thác Ki-sôn đã cuốn chúng đi mất,

¹Nghĩa là: Xin ghé vào...

²Nghĩa là: thực thi quyền hạn của

³Nghĩa là: chạy tới dưới trướng của ông, hay dưới quyền chỉ huy của ông

- Thác cổ xưa ấy, thác Kì-sôn.
Hỡi hồn ta, cứ tiến bước với sức mạnh.
- 22^a“Rồi vó ngựa đập
Từ việc phi nước đại, phi nước đại những con tuấn
mã của người.
- 23^a“Hãy rửa-sả Mê-rô,^a vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ
phán,
‘Hãy hoàn-toàn rửa-sả cư-dân của nó;
Vì chúng đã không đến cùng sự tiếp-trợ của Đức
GIA-VÊ;
Đến cùng sự tiếp-trợ của Đức GIA-VÊ chống lại các
chiến-sĩ ấy.’
- 24^a“Phước nhất trong các người nữ là Gia-ên,
Vợ của Hê-be người Kê-nít,
Phước nhất là bà thuộc các người nữ trong lều.
- 25^a“Hắn xin nước, bà cho hắn sữa;
Trong cái chén lộng-lẫy, bà đem cho hắn mỡ sữa.
- 26^a“Bà gơ tay của bà ra lấy cây cọc lều,
Và tay phải bà lấy cái búa của những người thợ.
Rồi bà đánh Si-sê-ra, bà đập tan đầu của hắn;
Và bà đập vỡ và đâm lủng màng-tang của hắn.
- 27^a“Giữa các bàn chân của bà, hắn gục, hắn té, hắn nằm;
Giữa bàn chân của bà, hắn gục, hắn té;
Nơi hắn gục, ở đó hắn té chết.
- 28^a“Ra ngoài cửa sổ bà nhìn và than-khóc,
Mẹ của Si-sê-ra qua lưới mắt cá,
‘Tại sao xe của nó đến chậm?
Tại sao những bước của xe của nó chậm đến?’
- 29^a“Những công-chúa khôn-ngoa của bà sẽ trả lời bà,
Thật ra, bà lặp lại những lời của bà cho bà nghe:
- 30^a“Không phải chúng đang tìm thấy, không phải chúng
đang chia chiến-lợi-phẩm ư?
Một trinh nữ, hai trinh nữ cho mỗi chiến-sĩ;
Cho Si-sê-ra, vài nhuộm làm chiến-lợi-phẩm;
Vài nhuộm được thêu làm chiến-lợi-phẩm,
Vài nhuộm được thêu gấp đôi trên cổ kẻ chiến thắng?”
- 31^a“Xin cho tất cả những kẻ thù Chúa diệt-vong như
vậy, Đức GIA-VÊ ôi;
Nhưng xin cho những kẻ thương-yêu Ngài giống như
sự mọc lên của mặt trời trong sức mạnh của nó!”

Và xứ này đã không bị quấy-rầy trong 40 năm.

4. Thời-kỳ thứ tư: Ghê-đê-ôn, Thô-la, và Giai-rơ (6.1-10.5)

Dân Ma-đi-an áp-bức Y-sơ-ra-ên (6.1-6.10)

6¹Đoạn những con trai Y-sơ-ra-ên làm điều xấu-xa trong cái nhìn của Đức GIA-VÊ, và Đức GIA-VÊ giao chúng trong tay Ma-đi-an trong 7 năm. ²Và bàn tay Ma-đi-an thắng thế Y-sơ-ra-ên. Bởi có Ma-đi-an những con trai Y-sơ-ra-ên làm cho họ các ổ trong núi, các động, và các căn cứ địa. ³Vì ấy là khi Y-sơ-ra-ên đã gieo giống, thì dân Ma-đi-an với dân A-ma-léc và các con trai phương đông đi lên chống họ. ⁴Thế là chúng đàn trại đối đầu với họ và phá-hủy thô-sản xa đến tận Ga-xa, và không để lại một thức ăn thức uống nào trong Y-sơ-ra-ên, cũng như không chiên, không bò, không lừa. ⁵Vì chúng đi lên với gia-súc của chúng và lều của chúng, chúng đi vào đồng như cào-cào, cả chúng lẫn lạc-đà của chúng nhiều vô kể; và chúng vào trong đất ấy để phá-hại nó. ⁶Vì vậy Y-sơ-ra-

ên bị hạ rất thấp vì Ma-đi-an, và những con trai Y-sơ-ra-ên kêu-cầu Đức GIA-VÊ.

⁷Bấy giờ xảy ra khi các con trai Y-sơ-ra-ên kêu-cầu Đức GIA-VÊ vì Ma-đi-an, ⁸Đức GIA-VÊ sai một nhà tiên-tri đến cùng những con trai Y-sơ-ra-ên; và người nói với họ: “Đức GIA-VÊ, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: ‘Chính Ta đã đem các ngươi lên từ Ê-díp-tô, và đã đem các ngươi ra khỏi nhà nô-lệ. ⁹Và Ta đã giải-phóng các ngươi khỏi tay dân Ê-díp-tô, và khỏi tay tất cả những kẻ áp-bức các ngươi, và trước-hữu chúng trước mặt các ngươi, và ban cho các ngươi đất của chúng, ¹⁰và Ta đã nói với các ngươi: “Ta là GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI các ngươi; các ngươi sẽ không sợ các thần của dân A-mô-rít, trong đất của chúng mà các ngươi sống. Song các ngươi đã chẳng nghe tiếng Ta.” ’ ”

Đức Chúa TRỜI giao phó cho Ghê-đê-ôn (6.11-6.24)

11Lúc đó vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ đến ngồi dưới cây sồi ở tại Óp-ra, của Giô-ách người A-bi-ê-xê-rít, trong khi con trai của người là Ghê-đê-ôn đang đập lúa mì trong máy ép rượu nho, cốt để giấu dân Ma-đi-an. ¹²Vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ hiện đến cùng người và nói với người: “Đức GIA-VÊ ở cùng ngươi, hỡi chiến-sĩ dũng-câm!” ¹³Thế thì Ghê-đê-ôn nói với vị đó: “Hỡi chúa tôi, nếu Đức GIA-VÊ ở cùng chúng tôi, thì tại sao tất cả điều này đã xảy ra cho chúng tôi? Và tất cả những phép-lạ của Ngài ở đâu mà tổ-phụ chúng tôi đã kể chúng cho chúng tôi, rằng: ‘Há chẳng phải Đức GIA-VÊ đã đem chúng ta lên từ Ê-díp-tô sao?’ Nhưng bây giờ Đức GIA-VÊ đã ruồng bỏ chúng tôi, và đã phó chúng tôi trong tay Ma-đi-an.” ¹⁴Và Đức GIA-VÊ quay về phía người và phán: “Sức mạnh của ngươi hãy đi vào trong đây và giải-phóng Y-sơ-ra-ên khỏi tay Ma-đi-an. Há Ta đã chẳng sai người đi hay sao?” ¹⁵Và người thưa với Ngài: “Chúa ôi, con sẽ giải-phóng Y-sơ-ra-ên với cái gì? Kia, gia-đình con là kém nhất trong Ma-na-se, và con thì trẻ nhất trong nhà cha con.” ¹⁶Nhưng Đức GIA-VÊ nói với người: “Chắc-chắn Ta sẽ ở cùng ngươi, và ngươi sẽ đánh hạ Ma-đi-an như đánh một người⁽¹⁾.” ¹⁷Thế là người thưa cùng Ngài: “Nếu bây giờ con đã tìm được ân-huệ trước mặt Chúa, xin tỏ cho con thấy một dấu-hiệu rằng chính Chúa nói với con. ¹⁸Xin vui lòng đứng rời khỏi đây, cho đến khi con trở lại cùng Chúa, đem ra của-lễ của con ra và để nó trước mặt Chúa.” Và Ngài phán: “Ta sẽ ở lại cho đến khi ngươi trở lại.”

19Đoạn Ghê-đê-ôn đi vào trong và chuẩn-bị một dê con và bánh không men từ một ê-pha bột; người để thịt trong một cái rổ và người để nước thịt trong một cái nôi, và đem đến cho Ngài dưới cây sồi và trình dâng chúng. ²⁰Và vị thiên-sứ của Đức Chúa TRỜI nói với người: “Hãy lấy thịt và bánh không men và để chúng trên tảng đá này, và đổ nước thịt ra.” Và người làm như thế. ²¹Đoạn vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ gơ đầu gây đang ở trong tay mình ra và chạm vào thịt và bánh không men; lửa bốc lên từ tảng đá và thiêu-hủy hết thịt và bánh không men. Đoạn vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ biến mất tầm nhìn của người. ²²Khi Ghê-đê-ôn đã thấy rằng Ngài là vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ; Ghê-đê-ôn nói: “Ôi, Chúa GIA-VÊ ôi! Bây giờ

¹nghĩa là: giết hết dân-tộc Ma-đi-an để như đánh một người

Các Phán-quan 6.23-7.13

con đã thấy vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ mặt đối mặt.”²³Và Đức GIA-VÊ nói với người: “Bình-an cho người, đừng sợ; người sẽ không chết.”²⁴Đoạn Ghê-đê-ôn xây một bàn-thờ cho Đức GIA-VÊ ở đó và đặt tên nó là: Đức GIA-VÊ là Sự Bình-an. Cho đến ngày nay nó còn ở tại Ôp-ra của các người A-bi-ê-xe.

Ghê-đê-ôn hủy-diệt các hình-tượng (6.25-6.32)

25Bây giờ, cùng một đêm đó, đã xảy ra Đức GIA-VÊ phán với người: “Bắt con bò đực của cha người và một con bò đực thứ hai 7 tuổi, và giết bàn-thờ Ba-anh của cha người xuống, và đốn A-sê-ra⁽¹⁾ ở bên cạnh nó xuống; ²⁶và xây một bàn-thờ cho GIA-VÊ Chúa TRỜI người ở trên đỉnh của đôn-lũy này một cách có trật-tự, và bắt một con bò đực thứ hai và hiến một của-lễ thiêu với gỗ của A-sê-ra mà người sẽ đốn xuống.”²⁷Thế thì Ghê-đê-ôn chọn 10 người trong những tôi-tớ của mình và làm như Đức GIA-VÊ đã phán cùng mình; rồi xảy ra, vì người quá sợ gia-hộ của cha mình và các người trong thành để làm chuyện đó vào ban ngày, nên người đã làm vào ban đêm.

28Khi các người trong thành thức dậy sớm vào buổi sáng đó, thì kìa cái bàn-thờ Ba-anh đã bị phá xuống, và A-sê-ra ở bên cạnh nó đã bị đốn xuống, và con bò đực thứ hai đã được hiến-dâng trên bàn-thờ đã được xây rồi.²⁹Và họ nói với nhau: “Ai đã làm điều này?” Và khi họ đã tìm-kiếm và hỏi thăm, họ nói: “Ghê-đê-ôn con trai của Giô-ách đã làm điều này.”³⁰Thế thì các người trong thành nói với Giô-ách: “Đem con trai của ông ra, để nó phải chết, vì nó đã phá bàn-thờ Ba-anh xuống, và thật sự, nó đã đốn A-sê-ra ở bên cạnh nó xuống.”³¹Nhưng Giô-ách nói với tất cả những kẻ đứng chống lại mình: “Các người sẽ đấu-tranh cho Ba-anh, hay các người sẽ giải-cứ nó? Bất cứ một kẻ nào đấu-tranh cho nó sẽ bị xử-tử vào buổi sáng. Nếu nó là thần, thì để nó đấu-tranh cho nó, vì có ai đó đã phá bàn-thờ nó xuống.”³²Bởi vậy, vào ngày đó, ông đặt tên cho người là Giê-ru-ba-anh⁽²⁾, đó là để nói: “Hãy để Ba-anh đấu-tranh chống nó,” bởi vì nó đã phá bàn-thờ của nó xuống.

Ghê-đê-ôn trải tấm lông cừu ra (6.33-6.40)

33Lúc đó tất cả dân Ma-đi-an, dân A-ma-léc, và những con trai phương đông nhóm nhau lại; và chúng đi qua và đàn trại trong thung-lũng Gít-rê-ên.³⁴Thế là Linh của Đức GIA-VÊ bao phủ Ghê-đê-ôn; và người thổi kèn trom-bét, và các người A-bi-ê-xe được triệu tập để đi theo người.³⁵Và người sai các sứ-giả đi khắp Ma-na-se, và họ cũng được triệu tập để đi theo người; và người sai các sứ-giả đến A-se, Sa-bu-lôn, và Nép-ta-li, và họ đi lên để gặp các người kia.

36Rồi Ghê-đê-ôn thưa cùng Đức Chúa TRỜI: “Nếu Chúa sẽ giải-phóng Y-sơ-ra-ên bởi tay con, như Chúa đã phán, ³⁷này, con sẽ trải tấm lông cừu trên sân đạp lúa. Nếu chỉ có sương trên lông cừu mà thôi, và khô ráo trên khắp mặt đất, thì con sẽ biết rằng Chúa sẽ giải-phóng Y-sơ-ra-ên bởi tay con, như Chúa đã phán.”³⁸Và nó là như thế. Khi

người chỗi dậy sớm sáng hôm sau và bóp tấm lông cừu, người vắt sương từ tấm lông cừu thành một tô đầy nước.³⁹Rồi Ghê-đê-ôn thưa cùng Đức Chúa TRỜI: “Xin đừng để con giận của Chúa đốt cháy con để con được nói một lần nữa; xin cho con làm một xét-nghiệm một lần nữa với tấm lông cừu đó, bây giờ xin chỉ trên tấm lông cừu khô-ráo, và xin sương có trên khắp mặt đất.”⁴⁰Và đêm đó Đức Chúa TRỜI làm vậy; vì chỉ tấm lông cừu khô-ráo, và sương đọng trên khắp mặt đất.

300 người được chọn của Ghê-đê-ôn (7.1-7.18)

7¹Đoạn Giê-ru-ba-anh (đó là Ghê-đê-ôn) và mọi người đi theo người dậy sớm và đàn trại cạnh suối Ha-rôt; và trại Ma-đi-an thì ở phía bắc của người cạnh đồi Mô-rê trong thung-lũng ấy.

2Và Đức GIA-VÊ phán với Ghê-đê-ôn: “Dân ở với người quá nhiều đối với Ta để giao Ma-đi-an vào trong tay chúng, e rằng Y-sơ-ra-ên tôn chính nó lên chống lại Ta, nói: ‘Chính bàn tay của ta đã giải-phóng ta.’³Bây giờ, bởi vậy, hãy đến, hãy công-bố trong tâm nghe của dân-chúng, rằng: ‘Hãy ai sợ và run, người đó hãy trở về và rời khỏi núi Ga-la-át.’” Thế là 22 ngàn người trở về, nhưng 10 ngàn ở lại.

4Rồi Đức GIA-VÊ phán với Ghê-đê-ôn: “Người vẫn còn quá nhiều; đem chúng xuống dòng nước ấy, và Ta sẽ thử chúng cho người ở đó. Cho nên sẽ là, kẻ mà Ta nói với người: ‘Người này sẽ đi với người,’ thì hấn sẽ đi với người; nhưng mọi kẻ mà Ta nói với người: ‘Người này sẽ không đi với người,’ thì hấn sẽ không đi.”⁵Vì vậy người đem những người ấy xuống dòng nước. Và Đức GIA-VÊ phán cùng Ghê-đê-ôn: “Người sẽ tách mọi kẻ liếm nước bằng lưỡi của nó, như chó liếm, và mọi kẻ quì gối để uống.”⁶Bây giờ con số những kẻ liếm, đặt tay của hấn vào miệng của hấn là 300 người; nhưng tất cả phần còn lại thì đã quì gối để uống nước.⁷Và Đức GIA-VÊ phán cùng Ghê-đê-ôn: “Ta sẽ giải-phóng các người với 300 người đã liếm và sẽ phó dân Ma-đi-an vào trong tay người; vì vậy hãy cho những kẻ kia đi, ai về chỗ nấy.”⁸Thế là 300 người lấy khẩu phần của các người kia và các kèn trom-bét của chúng vào trong tay họ. Và người sai tất cả các người Y-sơ-ra-ên kia đi, ai về lều nấy, nhưng giữ lại 300 người ấy; và trại của Ma-đi-an ở phía dưới người trong thung-lũng.

9Bây giờ vào cùng đêm đó xảy ra Đức GIA-VÊ phán cùng người: “Chỗi dậy, đi xuống tấn công trại ấy, vì Ta đã giao nó vào trong tay người.¹⁰Nhưng nếu người sợ đi xuống, thì hãy đi xuống đến trại ấy với Phu-ra tôi-tớ của người,¹¹và người sẽ nghe điều chúng nói; và sau đó tay người sẽ được thêm sức để người có thể xuống tấn công trại ấy.” Vì vậy người đi với Phu-ra tôi-tớ của mình xuống tới điểm xa nhất của đội hình chiến-đấu ở trong trại.¹²Ngay bấy giờ, dân Ma-đi-an, dân A-ma-léc, và tất cả những con trai phương đông đang nằm trong thung-lũng nhiều như cào-cào; và những con lạc-đà của chúng thì vô số, nhiều như cát nơi bờ biển.¹³Khi Ghê-đê-ôn đến, kìa, có một người đang thuật điếm chiêm-bao cho bạn của hấn nghe. Hấn nói: “Này, tôi đã nằm chiêm-bao; và kìa, có một ổ bánh lúa mạch đang đổ nhào vào trong trại Ma-đi-an, và nó đến cái lều và đụn nó đến nỗi nó ngã, và quay nó ngược lên

¹A-sê-ra: biểu-hiệu bằng gỗ của một nữ thần
²nghĩa là: Ba-anh phải tự đấu-tranh

Các Phán-quan 7.14-8.21

đến nỗi cái lều đẹp lép.”¹⁴Và bạn hắn trả lời và nói: “Đấy không gì khác hơn là cây gươm của Ghê-dê-ôn con trai của Giô-ách, một người Y-sơ-ra-ên; ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ PHÓ MA-ĐI-AN VÀ CẢ TRẠI VÀO TRONG TAY HẠN.”

¹⁵Và xảy ra khi Ghê-dê-ôn nghe tường-thuật về giặc chiêm-bao và lời giải-thích, thì người cúi xuống thờ-lạy. Người trở lại trại Y-sơ-ra-ên, và nói: “Hãy chỗi dậy, vì ĐỨC GIA-VÊ ĐÃ GIAO TRẠI CỦA MA-ĐI-AN VÀO TRONG TAY CÁC NGƯỜI.”¹⁶Và người chia 300 người ấy thành 3 toán, và người đặt các kèn trom-bét và các bình rỗng có đuốc ở bên trong vào trong tay mọi người.¹⁷Và người nói với họ: “Hãy nhìn ta, và làm tương tự. Và này, khi ta đến ven trại, thì làm như ta.”¹⁸Khi ta và mọi người đi theo ta thổi kèn trom-bét, thì các người cũng thổi kèn trom-bét mọi nơi xung-quanh trại, và nói: “Vì ĐỨC GIA-VÊ VÀ VÌ GHÊ-ĐÊ-ÔN!”

Sự rối-loạn của quân thù (7.19-7.25)

¹⁹Thế là, Ghê-dê-ôn và 300 người đi theo người đến tới ven trại vào lúc bắt đầu của canh giữa⁽¹⁾, khi chúng vừa mới giao canh; và họ thổi kèn trom-bét và đập bễ các bình ở trong tay họ.²⁰Khi 3 toán thổi các kèn trom-bét và đập bễ các bình, thì họ cầm những cây đuốc trong tay trái của họ và kèn trom-bét trong tay phải của họ để thổi, và la lên: “Một cây gươm vì ĐỨC GIA-VÊ VÀ VÌ GHÊ-ĐÊ-ÔN!”²¹Và mỗi người đứng tại chỗ của mình xung-quanh trại, và toàn-thể quân ấy chạy, vừa la vừa chạy trốn.²²Và khi họ thổi 300 cây kèn trom-bét, ĐỨC GIA-VÊ khiến gươm của kẻ này chống lại kẻ kia thậm-chí cả trại; và quân ấy chạy trốn xa đến tận Bết-Si-ta hướng về Xê-rê-đa, xa đến tận rìa của A-bên-Mê-hô-la, cạnh Ta-bát.²³Và các người Y-sơ-ra-ên được gọi đến từ Nép-ta-li, A-se, và tất cả Ma-na-se, và họ truy đuổi Ma-đi-an.

²⁴Và Ghê-dê-ôn sai các sứ-giã đi khắp xứ đồi núi Ép-ra-im, nói: “Hãy đi xuống chống lại Ma-đi-an và lấy các vùng nước trước mặt chúng, xa đến tận Bết-Ba-ra và sông Giô-đanh.” Vì vậy, tất cả các người Ép-ra-im được gọi đến, và họ lấy các vùng nước xa đến tận Bết-Ba-ra và sông Giô-đanh.²⁵Họ bắt được 2 người lãnh-đạo Ma-đi-an, Ô-rép và Xê-ép; họ giết Ô-rép tại tảng đá Ô-rép, và họ giết Xê-ép nơi máy ép rượu nho của Xê-ép, trong khi họ đuổi theo Ma-đi-an; và họ đem đầu của Ô-rép và Xê-ép cho Ghê-dê-ôn từ ở bên kia sông Giô-đanh.

Ghê-dê-ôn phạt các người không chịu giúp (8.1-8.21)

8¹Đoạn các người Ép-ra-im nói với người: “Ông đã gây ra cho chúng tôi cái gì đây, không gọi chúng tôi khi ông đi đánh Ma-đi-an?” Và họ cãi-cọ với người kịch-liệt.²Nhưng người nói với họ: “Bây giờ ta vừa làm điều gì để sánh với các người? Chẳng phải mót *nho* của Ép-ra-im tốt hơn thu hoạch *nho* của A-bi-ê-xe hay sao? ³ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ GIAO CÁC KẺ LÃNH-ĐẠO CỦA MA-ĐI-AN, Ô-rép và Xê-ép, VÀO TRONG TAY CÁC NGƯỜI; VÀ TA ĐÃ CÓ KHẢ-NĂNG LÀM GÌ ĐỂ SẴNH VỚI CÁC NGƯỜI?” Khi đó linh⁽²⁾ của họ hướng về người dụ đi khi người nói điều này.

⁴Lúc đó Ghê-dê-ôn và 300 người đi theo người đến sông Giô-đanh và qua sông, mệt-lả nhưng vẫn truy đuổi.⁵Và người nói với các người ở Su-cốt: “Xin cấp bánh cho các người đang theo ta, vì họ mệt-lả, và ta đang truy đuổi Xê-bách và Xanh-mu-na, các vua Ma-đi-an.”⁶Và những người lãnh-đạo Su-cốt nói: “Bộ lòng bàn tay của Xê-bách và Xanh-mu-na ở trong các bàn tay ông rồi⁽³⁾, để chúng tôi phải cấp bánh cho quân của ông?”⁷Và Ghê-dê-ôn nói: “Vì vậy, khi ĐỨC GIA-VÊ ĐÃ PHÓ XÊ-BÁCH VÀ XANH-MU-NA VÀO TRONG TAY TA, TA SẼ GIỮM XÁC-THỊT CỦA CÁC NGƯỜI BẰNG GAI CỦA VÙNG HOANG-VU VÀ BẰNG CÁC CÂY HỒNG ĐẠI.”⁸Và từ đó người đi lên đến Phê-nu-ên, và nói một cách tương-tự với họ; và các người ở Phê-nu-ên cũng trả lời người y như các người ở Su-cốt đã trả lời.⁹Thế là người cũng nói với các người ở Phê-nu-ên, rằng: “Khi ta trở lại một cách an-toàn, ta sẽ giết đổ cái tháp này.”¹⁰Bấy giờ Xê-bách và Xanh-mu-na ở tại Cạt-cô, và quân-đội của họ đang ở với họ, khoảng 15 ngàn người, là tất cả những ai trong toàn thể quân-đội những con trai phương đông còn sót lại; vì các người đã bị ngã gục là 120 ngàn, là những kẻ đã từng tuốt gươm⁽⁴⁾.¹¹Và Ghê-dê-ôn đi lên theo con đường của những kẻ sống trong lều ở phía đông của Nô-bách và Giô-bê-ha, và đánh trại đó, khi trại đó không nghi-ngờ.¹²Khi Xê-bách và Xanh-mu-na chạy trốn, thì người truy đuổi họ và bắt được 2 vua Ma-đi-an này, Xê-bách và Xanh-mu-na, và đánh tan-tác cả quân-đội ấy.

¹³Rồi Ghê-dê-ôn con trai của Giô-ách trở về từ chiến-trận theo đường dốc của Hê-re.¹⁴Và người bắt một thanh-niên của các người ở Su-cốt và thăm-vấn nó. Lúc đó nó viết xuống cho người tên các thủ-lãnh của Su-cốt và các trưởng-lão của nó, 77 người.¹⁵Và người đến cùng những người ở Su-cốt, và nói: “Hãy nhìn Xê-bách và Xanh-mu-na, mà vì chúng các người đã chế-nhạo ta, rằng: “Bộ lòng bàn tay của Xê-bách và Xanh-mu-na ở trong bàn tay của ông rồi, để chúng tôi phải cấp bánh cho người của ông đang mệt lả?””¹⁶Và người bắt các trưởng-lão của thành ấy, và dùng gai của vùng hoang-vu và cây hồng đại để ký-luật những người ở Su-cốt.¹⁷Và người phá đổ cái tháp Phê-nu-ên và giết các người trong thành ấy.

¹⁸Đoạn người nói với Xê-bách và Xanh-mu-na: “Những người mà các người đã giết tại Tha-bô là loại người gì?” Và chúng nói: “Chúng giống như ông, mỗi người giống như hình-dáng một hoàng tử.”¹⁹Và người nói: “Họ là anh em của ta, những con trai của mẹ ta. Như ĐỨC GIA-VÊ SỐNG, nếu các người đã cho họ sống, thì ta sẽ không giết các người.”²⁰Thế là người nói với Giê-the, con trưởng của mình: “Hãy chỗi dậy, giết chúng!” Nhưng chàng trai không tuốt gươm của nó, vì nó sợ, bởi vì nó vẫn còn nhỏ.²¹Khi đó Xê-bách và Xanh-mu-na nói: “Hãy tự đứng lên, và ngã trên chúng ta⁽⁵⁾; vì người đàn-ông thể nào, thì sức của hắn thể ấy.” Vì vậy Ghê-dê-ôn chỗi dậy và giết Xê-bách và Xanh-mu-na, và tịch thu đồ trang-sức hình trắng lưỡi liềm ở nơi cổ những con lạc-đà của chúng.

¹hay: canh ba

²nguyên ngữ: ru-ắc (roo'-akh) là linh

³Nghĩa là: bộ mạng của Xê-bách và Xanh-mu-na nằm trong tay của ông rồi sao?

⁴nghĩa là: đã từng chiến đấu

⁵nghĩa là: giết

Ghê-dê-ôn không chịu làm vua (8.22-8.27)

22Khi đó các người Y-sơ-ra-ên nói với Ghê-dê-ôn: “Hãy cai-trị chúng tôi, cả ông và con trai ông, con trai của con trai ông cũng thế, vì ông đã giải-phóng chúng tôi khỏi tay Ma-đi-an.” **23**Nhưng Ghê-dê-ôn nói với họ: “Ta sẽ không cai-trị các ngươi, và con trai ta cũng sẽ không cai-trị các ngươi; *Đức GIA-VÊ* sẽ cai-trị các ngươi.” **24**Tuy nhiên Ghê-dê-ôn nói với họ: “Ta muốn yêu-cầu các ngươi một điều; mỗi người các ngươi hãy cho ta một vòng mũi từ chiến-lợi-phẩm của các ngươi.” (Vì chúng đã có các vòng mũi bằng vàng, vì chúng là dân Ích-ma-ên.) **25**Và họ nói: “Chắc-chắn chúng tôi sẽ cho.” Thế là họ trải một cái áo ngoài ra, và mọi người trong bọn ném một vòng mũi từ chiến-lợi-phẩm của mình vào đó. **26**Trong-lượng các vòng mũi bằng vàng mà ông đã yêu-cầu là 1 ngàn 700 *siếc-lơ* vàng, không kể trang-sức hình trắng lười liềm, dây chuyền, áo tím ở trên các vua Ma-đi-an, và không kể các vòng cổ ở trên cổ những con lạc-đà của họ. **27**Và Ghê-dê-ôn làm nó thành một cái áo-tê¹⁾, và để nó trong thành của mình, Óp-ra; và tất cả Y-sơ-ra-ên chơi trò làm đi với nó²⁾ ở đó, đến nỗi nó trở thành một cạm bẫy cho Ghê-dê-ôn và gia-hộ của người.

40 năm hòa-bình; Ghê-dê-ôn qua đời (8.28-8.35)

28Thế là Ma-đi-an bị khuất-phục trước mặt các con trai Y-sơ-ra-ên, và chúng đã chẳng cất đầu lên được nữa. Và đất ấy đã không bị quấy-rầy trong 40 năm trong những ngày của Ghê-dê-ôn.

29Lúc ấy Giê-ru-ba-anh con trai của Giô-ách đi sống trong nhà riêng của mình. **30**Bây giờ Ghê-dê-ôn có 70 người con trai, đến từ hông của ông, vì ông có nhiều vợ. **31**Và vợ lẽ của ông ở tại Si-chem cũng sinh cho ông một người con trai, và ông đặt tên cho nó là A-bi-mê-léc. **32**Và Ghê-dê-ôn, con trai của Giô-ách qua đời ở tuổi khá già, và được chôn trong mộ của Giô-ách cha của ông, tại Óp-ra của dân A-bi-ê-xê-rít.

33Rồi xảy ra, vừa khi Ghê-dê-ôn qua đời, các con trai Y-sơ-ra-ên lại chơi trò làm đi với Ba-anh, và lập Ba-anh-Bê-rít làm thần của họ. **34**Như vậy các con trai Y-sơ-ra-ên đã không nhớ đến *Đức Chúa TRỜI* của họ, là Đấng đã giải-phóng họ ra khỏi tay của tất cả các kẻ thù họ ở mọi phía; **35**họ cũng đã không tỏ ra từ-tế với nhà Giê-ru-ba-anh (đó là, Ghê-dê-ôn), theo mọi điều tốt-lành ông đã từng làm cho Y-sơ-ra-ên.

Âm-mưu của A-bi-mê-léc để làm vua (9.1-9.21)

9¹Và A-bi-mê-léc con trai của Giê-ru-ba-anh đi đến Si-chem, đến cùng các anh em trai của mẹ mình, và nói với họ và với toàn-thể thị-tộc của gia-hộ của ông ngoại với họ và với toàn-thể thị-tộc của gia-hộ của ông ngoại mình, rằng: **2**“Hãy nói, bây giờ, trong khi tất cả các vị lãnh-đạo ở Si-chem nghe: ‘Điều nào tốt hơn cho quý ông: để 70 người, tất cả những người con trai của Giê-ru-ba-anh cai trị các ông, hay để một người cai-trị các ông?’ Cũng xin nhớ tôi là xương của các ông và thịt của các

ông.” **3**Và các ông cậu của người nói tất cả các lời này, thay mặt cho người, trong khi tất cả các người lãnh-đạo của Si-chem nghe; và tâm họ đã nghiêng theo A-bi-mê-léc, vì họ nói: “Người là anh em chúng ta.” **4**Và họ cho người 70 miếng bạc từ đền Ba-anh-Bê-rít, mà A-bi-mê-léc dùng để mướn các quân vô lại và liều-mạng; và chúng đi theo người. **5**Rồi người đi đến nhà của cha mình tại Óp-ra, và giết anh em của mình, những con trai của Giê-ru-ba-anh, 70 người, trên một hòn đá. Nhưng Giô-tham, con trai út của Giê-ru-ba-anh còn sót lại, vì người đã tự ẩn-mình. **6**Và tất cả những người ở Si-chem và tất cả họ Mi-lô³⁾ nhóm lại với nhau; và họ đi lập A-bi-mê-léc làm vua, cạnh cây sồi chỗ cái trụ ở tại Si-chem. **7**Bây giờ, khi họ nói cho Giô-tham biết, thì người đi đứng trên chót núi Ga-ri-xim, và cất tiếng của mình và la lên. Người nói với họ như vậy: “Hãy lắng nghe tôi, hỡi quý ông ở Si-chem, để *Đức Chúa TRỜI* được nghe quý ông.

8“Có lần cây-cối đi để phong một ông vua trên chúng, Chúng nói với cây ô-li-ve: ‘Hãy cai trị chúng tôi.’

9“Nhưng cây ô-li-ve nói với chúng: ‘Ta sẽ bỏ sự béo bở⁴⁾ của ta mà *Đức Chúa TRỜI* và người ta được tôn vinh với nó, và đi đu-đưa trên cây-cối sao?’

10“Đoạn cây-cối nói với cây và: ‘Anh hãy đến, cai trị chúng tôi!’

11“Nhưng cây và nói với chúng, ‘Ta sẽ bỏ vị ngọt của ta và trái ngon của ta, và đi đu đưa trên cây-cối sao?’

12“Đoạn cây-cối nói với gốc nho: ‘Anh hãy đến, cai trị chúng tôi!’

13“Nhưng gốc nho nói với chúng: ‘Ta sẽ bỏ rượu nho mới của ta, rượu làm vui *Đức Chúa TRỜI* và người, mà đi đu-đưa trên cây-cối ư?’

14“Cuối cùng tất cả cây-cối nói với bụi cây chích: ‘Anh hãy đến, cai trị chúng tôi!’

15“Và bụi cây chích nói với cây-cối: ‘Nếu bằng lẽ thật các ngươi phong ta làm vua trên các ngươi, hãy đến ẩn-náu trong bóng của ta; Nhưng nếu không, xin lửa đi ra từ bụi cây chích và thiêu trụi các cây tuyết-tùng ở Li-ban.’

16“Bởi vậy bây giờ, nếu quý ông đã cư-xử bằng lẽ thật và chính trực trong việc lập A-bi-mê-léc làm vua, và nếu quý ông đã đối-xử tốt với Giê-ru-ba-anh và nhà của cụ, và nếu quý ông đã đối-xử với cụ như cụ xứng-đáng—¹⁷vì cha tôi đã chiến-đấu cho quý ông, và đã ném hòn của cụ ở đằng trước⁵⁾ và giải-cứu quý ông khỏi tay của Ma-đi-an; **18**nhưng quý ông đã nổi lên chống lại nhà cha tôi ngày hôm nay, và đã giết chết các con trai của cụ, 70 người, trên một hòn đá, và đã lập A-bi-mê-léc, đứa con trai của đây tớ gái của cụ, làm vua trên các người ở Si-chem, vì hẳn là em trai của quý ông—¹⁹thì nếu quý ông đã cư-xử bằng lẽ thật và chính trực với Giê-ru-ba-anh và nhà cụ ngày hôm nay, hãy vui-mừng nơi A-bi-mê-léc, và hãy để hẳn cũng vui-mừng nơi quý ông. **20**Nhưng nếu không, thì

¹hay: ê-phốt

²Nghĩa là: thờ phượng nó

³hay: cả nhà Mi-lô

⁴hay: dầu

⁵hay: đã đánh liều sanh-mạng cụ

Các Phán-quan 9.21-9.57

xin lừa đi ra từ A-bi-mê-léc và thiêu nuốt các người ở Si-chem và họ Mi-lô; và xin lừa đi ra từ các người ở Si-chem và từ họ Mi-lô và thiêu nuốt A-bi-mê-léc.”²¹Đoạn Giô-tham chạy thoát và trốn mất, và đi tới Bê-re và ở lại đó bởi cơ A-bi-mê-léc anh của mình.

Si-chem và A-bi-mê-léc ngã (9.22-9.57)

22Bấy giờ A-bi-mê-léc cai-trị Y-sơ-ra-ên trong 3 năm.
23Rồi Đức Chúa TRỜI sai một linh xấu-xa đến giữa A-bi-mê-léc và các người Si-chem; và các người Si-chem đối-xử một cách xảo-trá với A-bi-mê-léc,²⁴cốt để bạo-lực đã gây ra cho 70 người con trai của Giê-ru-ba-anh được đến, và máu của họ được đổ trên A-bi-mê-léc em trai họ, kẻ đã giết họ, và trên các người ở Si-chem, những kẻ đã thêm sức cho tay của hắn để giết các anh hắn.²⁵Và các người Si-chem đặt người mai-phục hắn trên các đỉnh núi, và chúng cướp-giữ tất cả những ai đi ngang qua chúng dọc theo đường; và A-bi-mê-léc được báo cho biết điều ấy.

26Bấy giờ Ga-anh con trai của Ê-bết đi với anh em của hắn và lọt được vào trong Si-chem; và các người Si-chem đặt lòng tin của họ nơi hắn.²⁷Và chúng đi ra ngoài đồng, và thu hoạch vườn nho của chúng, và đập *nho*, và tổ-chức vui-chơi; và chúng đi vào trong đền thờ thần của chúng, và ăn và uống, và chửi rủa A-bi-mê-léc.²⁸Rồi Ga-anh con trai của Ê-bết nói: “Ai là A-bi-mê-léc và ai là Si-chem, để chúng ta phải phục-vụ hắn? Không phải hắn là con trai của Giê-ru-ba-anh, và không phải Xê-bun là phụ-tá của hắn sao? Hãy phục-vụ các người của Hê-mô cha của Si-chem; nhưng, tại sao chúng ta phải phục-vụ hắn?”²⁹Nếu ai sẽ phò dân này vào trong tay ta, ta sẽ phé A-bi-mê-léc.” Và hắn nói với A-bi-mê-léc: “Hãy gia-tăng quân-đội người, và ra đây!”

30Và khi Xê-bun kẻ cai-trị thành nghe các lời của Ga-anh con trai của Ê-bết, thì con giận của hắn bùng bùng.³¹Và hắn sai các sứ-giã đến A-bi-mê-léc một cách lừa-dối nói: “Này, Ga-anh con trai của Ê-bết và anh em của nó đã đến Si-chem; và này, chúng đang khuấy-động thành chống ông.³²Vì vậy, bây giờ, xin chỗi dậy vào ban đêm, ông và dân cùng với ông, và mai phục ngoài đồng.”³³Và sẽ xảy ra vào buổi sáng, khi mặt trời vừa mọc lên, ông sẽ chỗi dậy sớm và xông vào thành; và này, khi hắn và dân cùng với hắn đi ra chống ông, thì ông sẽ gây ra cho chúng bất cứ điều gì ông có thể.”

34Vì vậy A-bi-mê-léc và tất cả dân cùng với hắn chỗi dậy vào ban đêm và mai phục Si-chem bằng 4 toán.³⁵Bấy giờ Ga-anh con trai của Ê-bết đi ra và đứng nơi lối vào của công thành; và A-bi-mê-léc và dân cùng với hắn chỗi dậy từ nơi phục-kích.³⁶Và khi Ga-anh thấy dân đó, hắn nói với Xê-bun: “Hãy nhìn, người ta đang đi xuống từ các đỉnh núi!” Nhưng Xê-bun nói với hắn: “Anh đang thấy bóng núi giống như người ta.”³⁷Và Ga-anh nói một lần nữa và nói: “Kìa, người ta đang đi xuống từ phần đất cao nhất, và một toán đến theo lối đi có cây sồi của Ê-lôm-Mê-ô-nê-im.”³⁸Lúc đó Xê-bun nói với hắn: “Cái miệng của

anh bây giờ đâu rồi, mà với nó anh đã nói: ‘A-bi-mê-léc là ai mà chúng ta phải phục-vụ hắn?’ Đây không phải là dân mà anh đã khinh-dể sao? Đi ra ngay bây giờ và đánh với chúng đi!”³⁹Vì vậy Ga-anh đi ra trước mặt các thủ lĩnh ở Si-chem và đánh nhau với A-bi-mê-léc.⁴⁰Và A-bi-mê-léc đuổi theo hắn, và hắn tháo chạy trước mặt hắn; và nhiều người ngã vì bị thương cho đến tận lối vào công.⁴¹Đoạn A-bi-mê-léc ở lại tại A-ru-ma, nhưng Xê-bun đuổi Ga-anh và anh em của hắn đi để chúng không thể lưu lại trong Si-chem.

42Bấy giờ đã xảy ra vào ngày kế, dân đó đi ra ngoài đồng, và A-bi-mê-léc được báo cho biết điều này.⁴³Vì vậy hắn đem dân của hắn và chia chúng thành 3 toán, và nằm chờ ngoài đồng; khi hắn nhìn và thấy dân đó từ thành đi ra, hắn xông lên tấn công chúng và triệt hạ chúng.⁴⁴Rồi A-bi-mê-léc và toán ở cùng hắn xông tới và đứng nơi lối vào của công thành; lúc đó 2 toán kia xông tới đánh tất cả những người ở ngoài đồng và triệt hạ chúng.⁴⁵Và A-bi-mê-léc đánh thành ấy suốt cả ngày đó, và hắn chiếm thành và giết dân sống trong đó; đoạn hắn san bằng thành và rắc muối trên nó.

46Khi tất cả các thủ lĩnh cái tháp tại Si-chem nghe việc đó, họ vào nội-điện của đền-thờ²⁾ thần Bê-rít.⁴⁷Và A-bi-mê-léc được báo rằng tất cả các thủ lĩnh cái tháp tại Si-chem đều họp lại với nhau.⁴⁸Vì vậy A-bi-mê-léc đi lên đến núi Xanh-môn, hắn với tất cả dân ở cùng hắn; và A-bi-mê-léc cầm một cây rìu trong tay hắn và chặt một cành cây xuống, và nhắc nó lên và vác nó trên vai hắn. Đoạn hắn nói với dân ở cùng hắn: “Điều các người vừa thấy ta làm, nhanh lên và làm như ta.”⁴⁹Và tất cả dân đó mỗi người cũng chặt xuống cho mình một cành cây và đi theo A-bi-mê-léc, và phủ chúng trên nội-điện và nổi lửa đốt nội-điện, đốt các người ở bên trong, ngõ hầu mọi người trong tháp Si-chem cũng chết, khoảng 1 ngàn người đàn-ông và đàn-bà.

50Lúc đó A-bi-mê-léc đi đến Thê-bết, và hắn đàn trại đối đầu với Thê-bết và chiếm nó.⁵¹Nhưng có một cái tháp kiên cố ở trung-tâm thành, và tất cả các người đàn-ông và đàn-bà với tất cả thủ lĩnh thành đều chạy trốn đến đó và nhốt mình ở trong; và họ đi lên trên nóc tháp.⁵²Thê là A-bi-mê-léc đến tháp đó và đánh nó, và tiến đến lối vào của tháp để dùng lửa đốt nó.⁵³Nhưng có một người đàn-bà nọ ném phân trên cối xay trên đầu A-bi-mê-léc, làm bề sọ hắn.⁵⁴Lúc đó hắn vội gọi chàng trai, kẻ giữ áo-giáp cho mình, và nói với nó: “Rút gươm người ra và giết ta đi, e chúng nói về ta: ‘Một người đàn-bà đã giết hắn.’” Vì vậy chàng trai ấy đâm xuyên qua hắn, và hắn chết.⁵⁵Và khi các người Y-sơ-ra-ên thấy rằng A-bi-mê-léc đã chết, mỗi người bỏ về chỗ của mình.⁵⁶Như vậy Đức Chúa TRỜI đã đáp lại sự gian-ác của A-bi-mê-léc, mà hắn đã gây ra cho cha hắn, bằng việc giết 70 người anh của hắn.⁵⁷Đức Chúa TRỜI cũng đáp lại sự gian-ác của các người ở Si-chem trên đầu họ, và lời rủa-sá của Giô-tham con trai Giê-ru-ba-anh đã giáng trên họ.

¹nguyên ngữ: Elommeonim: Ê-lôm-Mê-ô-nê-im: diviners:các người tìm nước ngầm bằng một chiếc gậy dò

²nguyên ngữ: nhà của Bê-rít:the house of El-berith

Các Phán-quan 10.1-11.20

Thô-la (10.1-10.2)

10¹Bấy giờ sau khi A-bi-mê-léc đã chết, Thô-la con trai của Phu-a, là con trai của Đô-đô, một người Y-sa-ca, chỗi dậy cứu Y-sơ-ra-ên; và người sống tại Sa-mia trong xứ đồi núi Ép-ra-im. ²Và người phán-xét Y-sơ-ra-ên tại Sa-mia trong 23 năm. Đoạn, người qua đời và được chôn tại Sa-mia.

Giai-rơ (10.3-10.5)

³Và sau người, Giai-rơ người Ga-la-át chỗi dậy, và phán-xét Y-sơ-ra-ên trong 22 năm. ⁴Và người có 30 đứa con trai cỡi 30 con lừa; và chúng có 30 thành-thị ở trong đất Ga-la-át, được gọi là thôn Giai-rơ cho đến ngày nay. ⁵Và Giai-rơ qua đời, và được chôn tại Kha-môn.

5. Thời-kỳ thứ năm: Giép-thê, Iép-san, Ê-lôn, và Áp-đôn (10.6-12.15)

Dân Am-môn áp-bức Y-sơ-ra-ên (10.6-10.18)

⁶Rồi những con trai Y-sơ-ra-ên lại làm điều xấu-xa trong cái nhìn của Đức GIA-VÊ, phục-vụ Ba-anh và Ách-ta-rôt, các thần của A-ram, các thần của Si-đôn, các thần của Mô-áp, các thần của những con trai Am-môn, và các thần của dân Phi-li-tin; như vậy họ đã bỏ rơi Đức GIA-VÊ, và không phục-vụ Ngài. ⁷Và con giận của Đức GIA-VÊ bùng bùng chống Y-sơ-ra-ên, và Ngài bán họ vào trong tay dân Phi-li-tin và vào trong tay các con trai Am-môn. ⁸Và chúng đập tan và đè-bẹp những con trai Y-sơ-ra-ên trong năm đó; trong 18 năm, chúng *đập tan* tất cả những con trai Y-sơ-ra-ên ở bên kia sông Giô-đanh, ở trong Ga-la-át trong đất dân A-mô-rít. ⁹Và các con trai Am-môn vượt sông Giô-đanh cũng để đánh Giu-đa, Bên-gia-min, và nhà Ép-ra-im, đến nỗi Y-sơ-ra-ên rất khôn đốn.

¹⁰Đoạn các con trai Y-sơ-ra-ên kêu cầu Đức GIA-VÊ, rằng: “Chúng con đã phạm-tội chống Chúa, vì thật sự, chúng con đã bỏ rơi Đức Chúa TRỜI của chúng con và đã phục-vụ Ba-anh.” ¹¹Và Đức GIA-VÊ phán cùng những con trai Y-sơ-ra-ên: “Chẳng phải Ta đã *giải-cứu* các người khỏi dân Ê-díp-tô, dân A-mô-rít, các con trai Am-môn, và dân Phi-li-tin hay sao? ¹²Cũng khi dân Si-đôn, dân A-ma-léc, và dân Ma-ôn đã áp-bức các người, các người đã kêu-cầu Ta, và Ta đã *giải-cứu* các người khỏi tay chúng. ¹³Vậy mà các người đã bỏ rơi Ta và đã phục-vụ các thần khác; bởi vậy Ta sẽ không *giải-cứu* các người nữa. ¹⁴Đi kêu-cầu các thần mà các người đã chọn; để chúng *giải-cứu* các người trong lúc các người bị khôn đốn.” ¹⁵Và các con trai Y-sơ-ra-ên thưa cùng Đức GIA-VÊ: “Chúng con đã phạm tội; xin gây ra cho chúng con bất cứ điều gì dường như tốt đối với Chúa; chỉ xin vui lòng *giải-cứu* chúng con ngày này!” ¹⁶Thế là họ dẹp bỏ các thần ngoại-quốc ra khỏi ở giữa vòng họ, và phụng-sự Đức GIA-VÊ; và Hôn của Ngài không còn bị đau-đớn vì sự khôn-khở của Y-sơ-ra-ên nữa.

¹⁷Rồi các con trai Am-môn được triệu tập, và chúng cắm trại tại Ga-la-át. Và những con trai Y-sơ-ra-ên nhóm lại với nhau, dàn trại tại Mích-ba. ¹⁸Và dân-chúng và các thủ lĩnh của Ga-la-át, nói lẫn nhau: “Ai là người sẽ bắt đầu đánh lại các con trai Am-môn? Người ấy sẽ trở thành đầu trên tất cả cư-dân ở Ga-la-át.”

Giép-thê đánh bại dân Am-môn (11.1-11.28).

11¹Bấy giờ Giép-thê người Ga-la-át là một người đàn-ông to lớn có bản-tính dũng-cảm, nhưng người là con trai của một gái điếm. Và Ga-la-át là cha của Giép-thê. ²Và vợ của Ga-la-át sinh cho người những đứa con trai; và khi những đứa con trai của vợ người lớn lên, chúng đuổi Giép-thê đi và nói với người: “Mày sẽ không có một của thừa-kế nào trong nhà cha chúng ta; vì mày là đứa con trai của một người đàn-bà khác.” ³Thế là Giép-thê chạy trốn khỏi các anh em của mình và sống trong đất Tóp; và những gã vô lại tụ-hợp chúng lại cùng Giép-thê; và chúng đi ra với người.

⁴Và xảy ra, sau một thời-gian, những con trai Am-môn đánh Y-sơ-ra-ên. ⁵Và xảy ra khi những con trai Am-môn đánh Y-sơ-ra-ên, thì các trưởng-lão của Ga-la-át đi đem Giép-thê từ đất Tóp về; ⁶và họ nói với Giép-thê: “Hãy đến và làm thủ-lãnh của chúng ta, để chúng ta có thể đánh lại những con trai Am-môn.” ⁷Lúc đó Giép-thê nói với các trưởng-lão Ga-la-át: “Không phải các ông đã ghét ta và đuổi ta ra khỏi nhà cha ta ư? Thế thì tại sao bây giờ các ông lại đến cùng ta khi các ông gặp rắc rối?” ⁸Và các trưởng-lão Ga-la-át nói với Giép-thê: “Vì lý-do này mà bây giờ chúng ta đã trở lại cùng anh, để anh có thể đi với chúng ta và đánh những con trai Am-môn, và trở thành đầu trên tất cả cư-dân Ga-la-át.” ⁹Thế là Giép-thê nói với các trưởng-lão Ga-la-át: “Nếu các ông đem ta về để đánh lại những con trai Am-môn, và Đức GIA-VÊ phó chúng vào tay ta, thì ta sẽ trở thành đầu của các ông không?” ¹⁰Và các trưởng-lão Ga-la-át nói với Giép-thê: “Đức GIA-VÊ là Đấng nghe giữa chúng ta; chắc-chắn chúng ta sẽ làm theo lời của anh.” ¹¹Rồi Giép-thê đi với các trưởng-lão Ga-la-át, và dân-chúng lập người làm đầu và thủ-lãnh họ; và Giép-thê đã nói tất cả các lời của mình trước mặt Đức GIA-VÊ tại Mích-ba.

¹²Bấy giờ Giép-thê sai các sứ-giã đến cùng vua của những con trai Am-môn, nói: “Giữa ông và ta có gì mà ông đã đến ta để đánh đất của ta?” ¹³Và vua những con trai Am-môn nói với các sứ-giã của Giép-thê: “Bởi vì Y-sơ-ra-ên đã lấy đất ta khi họ đi lên từ Ê-díp-tô, từ sông Át-nôn xa đến tận sông Gia-bôc và sông Giô-đanh; vì thế, hãy yên lặng trả chúng lại ngay bây giờ.” ¹⁴Nhưng Giép-thê lại sai các sứ-giã đến cùng vua của những con trai Am-môn, ¹⁵và họ nói với vua ấy: “Giép-thê nói như vậy: Y-sơ-ra-ên đã không lấy đất của Mô-áp, hay đất của những con trai Am-môn. ¹⁶Vì khi họ đi lên từ Ê-díp-tô, Y-sơ-ra-ên đã đi xuyên qua vùng hoang-vu đến Biển Sậy, và đến Ca-đe, ¹⁷Đoạn, Y-sơ-ra-ên sai các sứ-giã đến cùng vua của Ê-đôm, nói: “Xin vui lòng cho chúng tôi đi ngang qua đất của ngài,” nhưng vua Ê-đôm đã không chịu nghe. Và họ cũng đã sai đến vua Mô-áp, nhưng vua này đã không đồng ý. Vì vậy Y-sơ-ra-ên ở lại tại Ca-đe. ¹⁸Sau đó, họ đã đi qua vùng hoang-vu và vòng quanh đất của Ê-đôm và đất của Mô-áp, và đến bên phía đông của đất Mô-áp, và họ đã cắm trại ở bên kia sông Át-nôn; nhưng họ đã không vào lãnh-thổ của Mô-áp, vì sông Át-nôn là biên-giới của Mô-áp. ¹⁹Và Y-sơ-ra-ên sai các sứ-giã đến Si-hôn vua dân A-mô-rít, vua ở Hết-bôn; và Y-sơ-ra-ên nói với vua ấy: “Xin vui lòng cho chúng tôi đi xuyên qua đất của ngài để đến chỗ chúng tôi.” ²⁰Nhưng Si-hôn đã không tin cậy Y-sơ-ra-

Các Phán-quan 11.21-12.13

ên đi xuyên qua lãnh-thổ của mình, vì vậy Si-hôn đã tụ-tập tất cả dân của mình lại và dàn trại tại Gia-hát, và đã đánh nhau với Y-sơ-ra-ên. ²¹Và Đức GIA-VÊ, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, phó Si-hôn và tất cả dân của người vào trong tay Y-sơ-ra-ên, và họ triệt hạ chúng; vì vậy Y-sơ-ra-ên chiếm lấy tất cả đất của dân A-mô-rít, cư-dân xứ đó. ²²Vì vậy họ đã chiếm-hữu tất cả lãnh-thổ của dân A-mô-rít, từ sông Ạt-nôn xa đến tận sông Giô-đanh. ²³Từ bấy giờ Đức GIA-VÊ, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, đã đuổi dân A-mô-rít đi khỏi trước mặt dân Y-sơ-ra-ên của Ngài, thế thì ông sẽ chiếm-hữu nó ư? ²⁴Há ông không chiếm lấy cái gì mà Kê-môc thần của ông ban cho ông để lấy hay sao? Vì vậy bất cứ cái gì mà GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI chúng tôi đã đuổi đi trước mặt chúng tôi, thì chúng tôi sẽ chiếm-hữu nó. ²⁵Và bây giờ, há ông giỏi hơn Ba-lác con trai của Xê-pô, vua Mô-áp chẳng? Hẳn đã từng đấu-tranh với Y-sơ-ra-ên, hay hẳn đã từng đánh nhau với họ chẳng? ²⁶Trong khi Y-sơ-ra-ên đã sống tại Hết-bôn và các làng của nó, và tại A-rô-e và các làng của nó, và trong tất cả các thành ở trên các bờ sông Ạt-nôn, trong 300 năm, tại sao các ông đã chẳng thu hồi chúng trong thời-gian đó? ²⁷Vì thế ta đã không phạm-tội với ông, nhưng ông đang sai trái với ta bằng việc gây chiến với ta; nguyên xin Đức GIA-VÊ, Đấng Phán-xét, hôm nay phán-xét giữa các con trai Y-sơ-ra-ên và các con trai Am-môn.’ ” ²⁸Nhưng vua các con trai Am-môn chẳng lắng nghe các lời Giép-thê đã nhắn mình.

Lời thề bí-thâm của Giép-thê (11.29-11.40)

²⁹Bấy giờ Linh của Đức GIA-VÊ đến trên Giép-thê, ngõ hầu người đi qua Ga-la-át và Ma-na-se; đoạn người đi qua Mích-ba của Ga-la-át, rồi từ Mích-ba của Ga-la-át người tiếp-tục đi đến những con trai Am-môn. ³⁰Và Giép-thê đã lập một lời thề cùng Đức GIA-VÊ, nói: “Nếu Chúa sẽ thật sự phó những con trai Am-môn vào trong tay con, ³¹thì sẽ xảy ra bất cứ cái gì đi ra khỏi các cửa nhà con để đón con khi con trở về trong bình-an từ những con trai Am-môn, thì sẽ là của Đức GIA-VÊ, và con sẽ dâng nó lên làm một của lễ thiêu.” ³²Thế là Giép-thê vượt qua đến cùng những con trai Am-môn để đánh chúng; và Đức GIA-VÊ phó chúng vào trong tay người. ³³Và người triệt-hạ chúng bằng một cuộc tàn-sát rất lớn từ A-rô-e đến lối vào Mi-nít, 20 thành-thị, và xa đến tận A-bên-Kê-ra-mim. Vì vậy những con trai Am-môn chịu khuất-phục trước mặt các con trai Y-sơ-ra-ên.

³⁴Khi Giép-thê về đến nhà mình tại Mích-ba, thì kìa, con gái người đang đi ra với các trống com và nhảy múa để đón người. Bấy giờ cô là đứa con độc-nhất của người; ngoài cô người không có một đứa con trai hay con gái nào cả. ³⁵Và xảy ra khi người thấy cô, thì người xé quần-áo mình và nói: “Than ôi, con gái ta! Con đã đem cha xuống rất thấp, và con ở giữa vòng những kẻ gây rắc-rối cho cha; vì cha đã mở miệng của cha cùng Đức GIA-VÊ, và cha không thể rút nó lại.” ³⁶Vì vậy cô nói với người: “Thưa cha của con, cha đã mở miệng cha cùng Đức GIA-VÊ, xin gây ra cho con theo điều đã đi ra từ miệng của cha, vì Đức GIA-VÊ đã báo-thù cho cha các kẻ thù của cha, những con trai Am-môn.” ³⁷Và cô nói với cha mình: “Xin cho con điều; xin để cho con yên trong 2 tháng, để con được đi đến

các núi và khóc cho sự đồng-trinh của con, con và các bầu-bạn của con.” ³⁸Lúc đó người nói: “Hãy đi.” Vì vậy người cho cô đi xa trong 2 tháng; cô rời nhà với các bầu-bạn cô, và khóc trên các núi cho sự đồng-trinh của mình. ³⁹Và xảy ra cuối 2 tháng, cô trở về cùng cha mình, người gây cho cô theo lời thề mà người đã lập; và cô đã chẳng biết một người nam nào cả. Như vậy đã trở thành một phong-tục trong Y-sơ-ra-ên, ⁴⁰rằng mỗi năm những đứa con gái Y-sơ-ra-ên đi than-khóc cho người con gái của Giép-thê người Ga-la-át 4 ngày trong năm ấy.

Giép-thê tấn-công chi-tộc Ép-ra-im (12.1-12.7)

12¹Sau đó những người Ép-ra-im được triệu tập, và họ vượt qua đến Xa-phôn và nói với Giép-thê: “Tại sao ông đã đi qua đánh những con trai Am-môn mà không gọi chúng ta đi với ông? Chúng ta sẽ đốt nhà ông sập xuống trên ông.” ²Và Giép-thê nói với họ: “Ta và dân ta đã ở trong cuộc xung-đột lớn với các con trai Am-môn; khi ta kêu gọi các người, các người đã không giải-cứu ta khỏi tay chúng. ³Và khi ta thấy các người đã không muốn giải-cứu, thì ta đã đặt hồn ta trong lòng tay ta⁽¹⁾ và đã vượt qua chống lại các con trai Am-môn, và Đức GIA-VÊ đã phó chúng vào trong tay ta. Thế thì tại sao ngày này các người đã tới ta để đánh ta?” ⁴Rồi Giép-thê tụ-hợp tất cả những người Ga-la-át và đánh Ép-ra-im; và các người Ga-la-át đánh hạ Ép-ra-im, vì họ nói: “Các người, hồi những người Ga-la-át, là bọn người đào tầu của Ép-ra-im, giữa Ép-ra-im và giữa Ma-na-se.” ⁵Và những người Ga-la-át chiếm những chỗ cạn của sông Giô-đanh đối diện với Ép-ra-im. Và xảy ra khi có ai trong bọn đào tầu từ Ép-ra-im nói: “Xin cho tôi vượt qua,” thì những người Ga-la-át hỏi hẳn: “Người có phải là người Ép-ra-im không?” Nếu hẳn nói: “Không,” ⁶thì họ nói với hẳn: “Bây giờ, nói ‘Si-bô-lét.’” Nhưng hẳn nói: “Xi-bô-lét,” vì hẳn không thể nói đúng như thế được. Đoạn họ bắt hẳn và giết hẳn tại các chỗ cạn của sông Giô-đanh. Như vậy đã ngã gục ở đó vào lúc đó 42 ngàn người Ép-ra-im. ⁷Và Giép-thê phán-xét Y-sơ-ra-ên trong 6 năm. Đoạn Giép-thê người Ga-la-át qua đời và được chôn tại một thành trong các thành của Ga-la-át.

Iép-san (12.8-12.10)

⁸Bấy giờ Iép-san ở Bết-lê-hem phán-xét Y-sơ-ra-ên sau người. ⁹Và người có 30 người con trai, và 30 người con gái mà người gả ngoài gia-đình, và người đem 30 người con gái từ ngoài vào cho những đứa con trai của mình. Người phán-xét Y-sơ-ra-ên trong 7 năm. ¹⁰Đoạn Iép-san qua đời và được chôn tại Bết-lê-hem.

Ê-lôn (12.11-12.12)

¹¹Bấy giờ Ê-lôn người Sa-bu-lôn phán-xét Y-sơ-ra-ên sau người; và người phán-xét Y-sơ-ra-ên trong 10 năm. ¹²Đoạn Ê-lôn người Sa-bu-lôn qua đời và được chôn tại A-gia-lôn trong đất Sa-bu-lôn.

Áp-đôn (12.13-12.15)

¹³Bấy giờ Áp-đôn con trai của Hi-lên người Phi-ra-thôn

¹Nghĩa là: liều mạng

Các Phán-quan 12.14-14.6

phán-xét Y-sơ-ra-ên sau người. ¹⁴Và người có 40 người con trai và 30 cháu nội trai cõi 70 con lừa; và người phán-xét Y-sơ-ra-ên trong 8 năm. ¹⁵Đoạn Áp-đôn con trai của Hi-lên, người Phi-ra-thôn, qua đời và được chôn tại Phi-ra-thôn trong đất Ép-ra-im, trong xứ đồi núi của dân A-ma-léc.

6. Thời-kỳ thứ sáu: Sam-sôn (13.1-16.31)

Vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ; Sam-sôn ra đời (13.1-13.25)

13¹Bấy giờ những con trai Y-sơ-ra-ên lại làm điều xấu-xa trong cái nhìn của Đức GIA-VÊ, đến nỗi Đức GIA-VÊ phó họ vào trong tay dân Phi-li-tin trong 40 năm. ²Và có một người đàn-ông nọ ở Xô-rê-a, thuộc gia-đình các người Đan, có tên là Ma-nô-a; và vợ người hiếm muộn, và đã chẳng sinh đẻ. ³Rồi vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ hiện đến cùng người đàn-bà ấy và phán với bà: “Này, bây giờ, người hiếm muộn và đã chẳng sinh đẻ, nhưng người sẽ thụ-thai và sinh ra một đứa con trai. ⁴Vì thế bây giờ, hãy cẩn-thận không được uống rượu nho hay rượu mạnh, cũng không được ăn bất cứ món gì không sạch. ⁵Vì này, người sẽ thụ-thai và sinh ra một đứa con trai, và không có một dao cạo nào sẽ được đến trên đầu nó, vì cậu bé này sẽ là một người Na-xi-rê⁽¹⁾ cho Đức Chúa TRỜI từ từ-cung, và nó sẽ khởi-sự giải-phóng Y-sơ-ra-ên khỏi tay dân Phi-li-tin.” ⁶Khi đó người đàn-bà đến nói cho chồng mình biết, rằng: “Một người của Đức Chúa TRỜI đã đến cùng em, và diện-mạo người giống như diện-mạo của vị thiên-sứ của Đức Chúa TRỜI, rất đáng kính-sợ. Và em đã không hỏi Ngài từ đâu đến, Ngài cũng đã chẳng nói cho em biết tên Ngài. ⁷Nhưng Ngài đã nói với em: ‘Này, người sẽ thụ-thai và sinh ra một đứa con trai, và bây giờ người sẽ không được uống rượu nho hay rượu mạnh, cũng không được ăn bất cứ món gì không sạch, vì cậu bé này sẽ là một người Na-xi-rê cho Đức Chúa TRỜI từ từ-cung cho đến ngày nó chết.’”

⁸Rồi Ma-nô-a khấn-nài Đức GIA-VÊ và thưa: “Chúa ôi, xin vui lòng cho người của Đức Chúa TRỜI, mà Chúa đã phái, lại đến cùng chúng con để người dạy chúng con làm điều cho thẳng bé sắp được sinh ra.” ⁹Và Đức Chúa TRỜI lắng nghe tiếng nói của Ma-nô-a; và vị thiên-sứ của Đức Chúa TRỜI lại đến cùng người đàn-bà khi bà đang ngồi ngoài đồng, nhưng Ma-nô-a chồng của bà không có ở đó với bà. ¹⁰Vì vậy người đàn-bà chạy nhanh và kể cho chồng mình, và nói với người: “Kìa, người đã đến cùng em ngày nọ đã hiện đến cùng em.” ¹¹Thế thì Ma-nô-a đứng dậy và đi theo vợ của mình, và khi người đến cùng người ấy, thì người nói với Ngài: “Ông có phải là người đã nói với bà này chẳng?” Và Ngài nói: “Ta là.” ¹²Và Ma-nô-a nói: “Bây giờ, khi các lời của ông thành sự thật, thì lối sống của thẳng bé sẽ là gì và nghề-nghiệp của nó ra sao?” ¹³Thế là vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ nói với Ma-nô-a: “Hãy để người đàn-bà này chú-ý đến mọi điều mà Ta đã nói. ¹⁴Bà không nên ăn bất cứ cái gì đến từ gốc nho, cũng không được uống rượu nho hay rượu mạnh, cũng không được ăn bất cứ một món gì không sạch; hãy để cho bà tuân theo mọi điều mà Ta đã truyền.”

¹⁵Đoạn Ma-nô-a nói với vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ: “Xin vui lòng cho chúng tôi giữ ông lại, để chúng tôi có thể chuẩn-bị một con dê con cho ông.” ¹⁶Vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ nói với Ma-nô-a: “Dầu người cầm Ta lại, Ta sẽ không ăn thực-phẩm của người, nhưng nếu người chuẩn-bị một của-lễ thiêu, thì hãy dâng nó cho Đức GIA-VÊ.” Vì Ma-nô-a không biết rằng Ngài là vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ. ¹⁷Ma-nô-a nói với vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ: “Tên ông là gì, ngõ hầu khi các lời của ông thành sự thật, chúng tôi có thể tôn-vinh ông?” ¹⁸Nhưng vị thiên-sứ Đức GIA-VÊ nói với người: “Tại sao người hỏi danh Ta, xét thấy nó là kỳ diệu?”

¹⁹Thế là Ma-nô-a bắt con dê con với của-lễ thóc-lúa và dâng nó trên tảng đá cho Đức GIA-VÊ, và Ngài làm các việc kỳ diệu trong khi Ma-nô-a và vợ người đứng nhìn. ²⁰Vì xảy ra khi ngọn lửa bốc từ bàn-thờ lên trời, vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ thăng lên trong ngọn lửa của bàn thờ. Khi Ma-nô-a và vợ người thấy, họ sấp mặt của họ xuống tận mặt đất. ²¹Bấy giờ vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ đã không còn hiện đến cùng Ma-nô-a hay vợ người nữa. Lúc đó Ma-nô-a biết Ngài là vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ. ²²Vì vậy Ma-nô-a nói với vợ của mình: “Chắc-chắn chúng ta sẽ chết, vì chúng ta đã thấy Đức Chúa TRỜI.” ²³Nhưng vợ người nói với người: “Nếu Đức GIA-VÊ đã muốn giết chúng ta, Ngài đã không nhậm của-lễ thiêu và của-lễ thóc-lúa từ tay chúng ta, Ngài cũng đã chẳng tỏ cho chúng ta biết tất cả các việc này, Ngài cũng đã chẳng muốn cho chúng ta nghe các việc như thế này vào thời-điểm này.”

²⁴Rồi người đàn-bà ấy sinh ra một đứa con trai và đặt tên cho nó là Sam-sôn; và đứa nhỏ lớn lên và Đức GIA-VÊ ban phước cho nó. ²⁵Và Linh Đức GIA-VÊ bắt đầu khuấy-động nó tại Ma-ha-nê-Đan,⁽²⁾ giữa Xô-rê-a và Êt-tha-ôn.

Đám cưới của Sam-sôn (14.1-14.11)

14¹Rồi Sam-sôn đi xuống Thim-na và thấy một người đàn-bà tại Thim-na, trong những con gái của dân Phi-li-tin. ²Thế là người trở lên và nói cho cha và mẹ của mình rằng: “Con đã thấy một người đàn-bà tại Thim-na, trong những đứa con gái của dân Phi-li-tin; vì thế, bây giờ, xin cưới cô cho con làm vợ.” ³Thế thì cha người và mẹ người nói với người: “Bộ không có một người đàn-bà nào ở giữa vòng những đứa con gái của anh em con, hay ở giữa vòng tất cả dân ta hay sao, mà con đi lấy vợ từ dân Phi-li-tin không cất bị?” Nhưng Sam-sôn nói với cha của mình: “Xin cưới cô ấy cho con, vì cô hợp nhãn con.” ⁴Tuy nhiên, cha và mẹ của người đã không biết rằng ấy là do Đức GIA-VÊ; vì Ngài đang tìm cơ-hội chống dân Phi-li-tin. Bây giờ, vào thời-gian đó, dân Phi-li-tin đang cai-trị Y-sơ-ra-ên.

⁵Thế thì Sam-sôn đi xuống Thim-na với cha và mẹ của mình, và đến tận các vườn nho của Thim-na; và kìa, một con sư tử đang gầm rống tiến về người. ⁶Và Linh của Đức GIA-VÊ mạnh-mẽ xông lên trên người, đến nỗi người xé con sư tử như người ta xé một con dê con đầu

¹Na-xi-rê nghĩa là: được biệt ra, hay được làm nên thánh

²hay: trong dinh/trại quân của Đan

Các Phán-quan 14.7-15.16

người chẳng có một cái gì trong tay của mình cả; nhưng người đã chẳng nói cho cha hay mẹ của mình biết điều mình đã làm. ⁷Thế là người đi xuống và nói chuyện với người đàn-bà ấy; và cô ta hợp nhãn Sam-sôn. ⁸Khi người trở lại sau này để lấy cô, người rẽ qua để nhìn xem cái thây con sư-tử; và kia, có một đàn ong và mật ở trong xác con sư-tử. ⁹Thế là người cạo mật ong vào trong hai lòng bàn tay của mình và tiếp-tục đi, người vừa ăn vừa đi. Khi người đến cùng cha và mẹ của mình, người cho họ một ít, và họ ăn nó; nhưng người đã chẳng nói cho họ biết mình đã cạo mật ong ấy từ thây con sư-tử.

¹⁰Lúc đó cha người đi xuống tới người đàn-bà; Sam-sôn đãi một bữa tiệc ở đó, vì các chàng trai trẻ đã làm điều này theo phong-tục. ¹¹Xảy ra khi họ thấy người, họ đem tới 30 đồng bạc để ở với người.

Câu đố của Sam-sôn (14.12-14.20)

¹²Đoạn Sam-sôn nói với chúng: “Bây giờ để ta ra một câu-đố cho anh em; nếu anh em thực-sự sẽ nói nó cho ta biết trong vòng 7 ngày của bữa tiệc, và tìm ra nó, thì ta sẽ cho anh em 30 cái khăn quàng bằng vải gai và 30 bộ quần-áo thay đổi. ¹³Nhưng nếu anh em không có khả-năng để nói cho ta biết, thì anh em sẽ phải cho ta 30 cái khăn quàng bằng vải gai và 30 bộ quần-áo thay đổi.” Và họ nói với người: “Hãy ra câu-đố của anh, để chúng ta được nghe nó.” ¹⁴Vì vậy người nói với chúng:

“Ra từ kẻ ăn, có cái đến để ăn,
Và ra từ kẻ mạnh, có cái ngọt đến.”

Nhưng chúng không thể nói câu-đố ấy trong 3 ngày.

¹⁵Đoạn xảy ra vào ngày thứ tư⁽¹⁾, chúng nói với vợ của Sam-sôn: “Hãy dụ chồng cô để hắn có thể nói cho chúng ta biết câu-đố ấy, e rằng chúng ta dùng lửa đốt cô và nhà cha cô. Bộ cô đã mời chúng ta để làm chúng ta nghèo hay sao? Không phải vậy sao?” ¹⁶Và vợ Sam-sôn khóc trước mặt người và nói: “Anh chỉ ghét em, và anh không yêu em; anh đã ra một câu-đố cho những người con trai của dân em, và đã không nói nó cho em biết.” Và người nói với cô: “Này, anh đã chẳng nói nó cho cha hay mẹ anh biết, mà anh sẽ nói cho em biết hay sao?” ¹⁷Nhưng cô cứ khóc trước mặt người 7 ngày trong khi tiệc của họ còn. Và đã xảy ra vào ngày thứ bảy: người đã nói cho cô biết vì cô ép người quá dữ. Thế thì cô nói câu-đố ấy cho các người con trai của dân mình biết. ¹⁸Vì vậy các người của thành ấy nói với người vào ngày thứ bảy trước khi mặt trời lặn:

“Cái gì là ngọt hơn mật-ong?
Và cái gì là mạnh hơn con sư-tử?”

Và người nói với chúng:

“Nếu các người đã chẳng cày với con bò cái tơ của ta,
Thì các người đã chẳng tìm ra câu-đố của ta.”

¹⁹Lúc đó Linh của Đức GIA-VÊ mạnh-mẽ xông lên trên người, và người đi xuống Ách-ca-lôn và giết 30 người trong bọn chúng, và thâu chiến-lợi-phẩm của chúng, và cho các bộ quần-áo thay đổi cho những kẻ đã nói câu-đố. Và con giận người bùng bùng, và người đi lên nhà cha

mình. ²⁰Nhưng vợ Sam-sôn bị giao cho bầu-bạn người, là kẻ đã làm rể phụ cho người.

Sam-sôn giết nhiều kẻ thù (15.1-15.19)

15¹Nhưng ít lâu sau đó, vào mùa gặt lúa mì, xảy ra: Sam-sôn đến thăm vợ của mình với một con dê con, và nói: “Ta sẽ đi vào trong vợ của ta⁽²⁾ trong phòng *nàng*.” Nhưng cha của nàng không cho người vào. ²Và cha của nàng nói: “Tôi thật-sự đã nghĩ rằng anh đã ghét nó dữ dội; vì vậy tôi đã gả nó cho bạn của anh. Há em gái nó chẳng tốt hơn nó sao? Xin để em của nó là của anh để thế cho nó?” ³Sam-sôn lúc đó nói với họ: “Lần này, dân Phi-li-tin sẽ không trách ta được khi ta hại họ.” ⁴Và Sam-sôn đi bắt 300 con chồn, và *cột* cái đuôi *này* vào cái đuôi *kia*, và lấy các cây đuốc, và đặt một cây đuốc ở giữa hai cái đuôi. ⁵Khi người đã nhúm lửa vào những cây đuốc ấy rồi, người thả những con chồn vào trong lúa đứng của dân Phi-li-tin, như vậy đốt rụi cả lúa đã bó lẫn lúa đứng, cùng với các vườn nho và các lùm cây. ⁶Lúc đó dân Phi-li-tin nói: “Ai đã làm việc này?” Và chúng nói: “Sam-sôn, con rể của người Thim-na, vì người Thim-na đã bắt vợ của nó và gả cô ta cho bạn của nó.” Vì vậy dân Phi-li-tin đi lên và thiêu cô ta và cha của cô. ⁷Và Sam-sôn nói với chúng: “Vì các người hành-động như thế này, chắc-chắn ta sẽ báo-thù các người, nhưng sau cái đó ta sẽ thôi.” ⁸Và người đánh giết chúng không ngừng bằng một sự tàn-sát lớn; người đi xuống và sống trong khe đá ở Ê-tam.

⁹Rồi dân Phi-li-tin đi lên và dàn trại trong Giu-đa, và trải rộng ra tại Lê-chi. ¹⁰Và những người Giu-đa nói: “Tại sao mấy ông đi lên chống chúng ta?” Và chúng nói: “Chúng ta đã lên để trối Sam-sôn, cốt để gây ra cho nó như nó đã gây ra cho chúng ta.” ¹¹Đoạn 3 ngàn người Giu-đa đi xuống khe đá ở Ê-tam và nói với Sam-sôn: “Bộ người không biết dân Phi-li-tin là những kẻ cai-trị chúng ta hay sao? Thế thì người đã gây ra cho chúng ta điều gì đây?” Và người nói với họ: “Như chúng đã gây ra cho ta, thì như thế ta đã gây ra cho chúng.” ¹²Rồi họ nói với người: “Chúng ta đã xuống để trối người, ngõ hầu chúng ta có thể nộp người vào tay dân Phi-li-tin.” Sam-sôn nói với họ: “Xin thế cùng ta rằng các ông sẽ không giết ta.” ¹³Thế là họ nói với người: “Không, nhưng chúng ta sẽ trối người lệ và nộp người vào trong tay chúng; nhưng, chắc-chắn chúng ta sẽ không giết người.” Rồi họ trối người bằng hai sợi dây mới và đem người lên từ tầng đá ấy.

¹⁴Khi người đến Lê-chi, dân Phi-li-tin hò reo khi chúng đón người. Và Linh của Đức GIA-VÊ xông lên trên người một cách mạnh-mẽ đến nỗi những sợi dây ở trên những cánh tay của người như chỉ gai bị đốt bằng lửa, và các dây buộc người rớt khỏi những tay của người. ¹⁵Và người tìm thấy một cái xương hàm còn mới của một con lừa, thế là người vói tay của mình ra và chụp nó và đánh hạ 1 ngàn người. ¹⁶Lúc đó Sam-sôn nói:

“Vói cái xương hàm con lừa,
Các đồng *thầy* trên các đồng *thầy*;
Vói cái xương hàm con lừa, ta đã đánh hạ 1 ngàn người.”

¹Nguyên ngữ: ngày thứ bảy

²nghĩa là: giao cấu với vợ

Các Phán-quan 15.17-16.24

17Và xảy ra khi người đã nói xong, thì người ném cái xương hàm khỏi tay của mình; và đặt tên chỗ đó là Ramát-Lê-chi⁽¹⁾.

18Lúc đó, người trở nên quá khát nước, và người cầu-khẩn Đức GIA-VÊ và thưa: “Chúa đã ban cho sự giải-phóng lớn này bởi tay tôi-tớ của Chúa, và bây giờ há con sẽ chết khát và rơi vào tay những kẻ không chịu cắt-bì hay sao?”
19Nhưng Đức Chúa TRỜI chẻ toang chỗ rỗng ở tại Lê-chi, ngõ hầu nước tuôn ra khỏi nó. Khi người uống xong, linh của người trở lại và người tỉnh lại. Vì thế người đặt tên suối nước đó là Ên-ha-Cô-rê⁽²⁾, nó ở tại Lê-chi cho đến ngày nay.

Sam-sôn thành phán-quan của Y-sơ-ra-ên (15.20)

20Thế là người đã phán-xét Y-sơ-ra-ên trong 20 năm trong những ngày của dân Phi-li-tin.

Sự yếu-đuối của Sam-sôn (16.1-16.14)

16¹Bấy giờ Sam-sôn đi đến Ga-xa người thấy một gái điếm ở đó, và đi vào trong nó. ²Khi dân Ga-xa biết điều đó, rằng: “Sam-sôn đã đến đây,” chúng bao vây chỗ đó và mai phục người suốt đêm tại cổng của thành. Và chúng giữ im-lặng suốt đêm, nói: “Chúng ta hãy chờ cho đến khi có ánh-sáng ban mai, lúc đó chúng ta sẽ giết hắn.”
³Bấy giờ Sam-sôn nằm cho đến nửa đêm, và vào lúc nửa đêm, người chỗi dậy và nắm các cửa cổng thành và hai cây trụ và nhổ chúng lên cùng với các thanh-thời; đoạn người đặt chúng trên các vai của mình, và vác chúng lên đến đỉnh núi đối diện Hếp-rôn.

4Sau việc này xảy ra rằng người yêu một người đàn-bà trong thung-lũng Sô-réc, tên là Đơ-li-la. ⁵Và các chúa-tể của dân Phi-li-tin đi lên tới nàng, và nói với nàng: “Hãy dụ hắn, và hãy xem sức mạnh lớn-lao của hắn ở đâu, và bằng cái gì chúng ta có thể áp-đạo hắn để chúng ta có thể trị hắn để làm hắn khốn-khở. Rồi mỗi người chúng ta sẽ cho người 1 ngàn 100 miếng bạc.”
⁶Vì vậy Đơ-li-la nói với Sam-sôn: “Xin nói cho em biết sức mạnh lớn-lao của anh ở đâu, và bởi cái gì anh có thể bị trói để làm anh khốn-khở.”
⁷Và Sam-sôn nói với nàng: “Nếu họ trói anh bằng 7 sợi giây tươi, chưa hề khô, thì anh sẽ trở nên yếu và giống như bất cứ một người nào khác.”
⁸Thế thì các chúa-tể của dân Phi-li-tin đem lên cho nàng 7 sợi giây tươi chưa hề khô, và nàng trói người với chúng.
⁹Bấy giờ nàng đã cho người nằm phục trong một phòng trong. Và nàng nói với người: “Dân Phi-li-tin ập tới trên anh, Sam-sôn!” Nhưng người bứt các sợi giây ấy như một sợi giây thô đứt tung khi đựng lửa. Vì vậy sức mạnh của người không bị khám-phá.

10Rồi Đơ-li-la nói với Sam-sôn: “Này, anh đã lừa-dối em và đã nói láo với em; bây giờ, xin nói cho em biết: bởi cái gì anh có thể bị trói.”
¹¹Người nói với nàng: “Nếu họ trói chặt anh bằng các dây thừng mới chưa từng được dùng, thì anh sẽ trở nên yếu và giống như bất cứ một người nào khác.”
¹²Vì vậy, Đơ-li-la lấy các dây thừng mới và trói người với chúng và nói với người: “Dân Phi-li-tin ập tới

trên anh, Sam-sôn!” (Vì có người đang nằm phục trong phòng trong.) Nhưng người bứt chúng khỏi các cánh tay mình như một sợi chỉ.

13Thế thì Đơ-li-la nói với Sam-sôn: “Cho tới bây giờ anh đã lừa-dối em và đã nói dối với em; hãy nói cho em biết anh có thể bị trói bằng cái gì.” Và người nói với nàng: “Nếu em kết bảy lọn tóc trên đầu anh thành cái mạng.”
¹⁴Và nàng thắt nó lại bằng cây ghim, và nói với người: “Dân Phi-li-tin ập tới trên anh, Sam-sôn!” Nhưng người thức-dậy từ giấc ngủ của mình và nhổ ra cái ghim của cái khung và cái mạng.

Đơ-li-la bòn rút bí-mật của Sam-sôn (16.15-16.22)

15Rồi nàng nói với người: “Làm sao anh có thể nói: ‘Anh yêu em,’ khi tâm anh không ở cùng em? Anh đã lừa-dối em những 3 lần này và đã chẳng nói cho em biết sức mạnh lớn-lao của anh ở đâu.”
¹⁶Và xảy ra khi nàng đã nài-ép người mỗi ngày bằng các lời của nàng và thúc-giục người, đến nỗi hồn người hết kiên-nhẫn tới chết được.
¹⁷Thế là người nói cho nàng biết tất cả ở trong tâm mình và nói với nàng: “Dao cạo đã chẳng hề đến trên đầu anh, vì anh đã là một người Na-xi-rê⁽³⁾ cho Đức Chúa TRỜI từ từ-cung mẹ anh. Nếu anh bị cạo đầu, thì sức-mạnh của anh sẽ lìa khỏi anh và anh sẽ trở nên yếu và giống như bất cứ một người nào khác.”

18Khi Đơ-li-la thấy người đã kể cho mình hết trong tâm người, nàng sai đi gọi các chúa-tể của dân Phi-li-tin, nói: “Hãy đi lên một lần nữa, vì hắn đã nói cho tôi biết tất cả ở trong tâm hắn.” Khi đó các chúa-tể dân Phi-li-tin đi lên tới nàng, và mang theo tiền trong tay họ.
¹⁹Và nàng khiến người ngủ trên đầu gối mình, và gọi một người đến và khiến hắn cạo sạch 7 lọn tóc trên đầu người. Lúc đó nàng bắt đầu làm người khốn-khở, và sức-mạnh của người lìa khỏi người.
²⁰Và nàng nói: “Dân Phi-li-tin ập tới trên anh, Sam-sôn!” Người thức-dậy từ giấc ngủ của mình và nói: “Ta sẽ đi ra như các lần khác và tự rứt mình ra để thoát thân.” Nhưng người đã chẳng biết rằng Đức GIA-VÊ đã lìa khỏi mình.
²¹Rồi, dân Phi-li-tin bắt người và móc cặp mắt của người; và chúng đem người xuống Ga-xa và trói người bằng những dây xích bằng đồng; và trong tù người làm người xây cối.
²²Nhưng tóc trên đầu người bắt đầu mọc lại sau khi nó đã bị cạo.

Sam-sôn thủng trong cái chết (16.23-16.31)

23Bấy giờ các chúa-tể của dân Phi-li-tin họp lại để dâng tế-vật lớn cho Đa-gôn, thần của chúng, và để vui-mừng, và chúng nói:

“Thần chúng ta đã phó Sam-sôn kẻ thù chúng ta vào trong tay chúng ta.”

24Khi dân-chúng vừa thấy người, chúng ca-ngợi thần của chúng, vì chúng nói:

³Bản dịch Cựu Ước bằng tiếng Hy-lạp và các bản dịch khác dịch từ bản này có thêm câu 13c và 14[13c và thắt nó lại bằng cây ghim, thì anh sẽ trở nên yếu và giống như bất cứ một người nào khác.”
¹⁴Vì vậy trong khi người ngủ, Đơ-li-la lấy bảy lọn tóc của đầu người mà kết chúng lại thành cái mạng]

⁴Nghĩa là: mắt kiên nhẫn, đầu hàng

⁵Na-xi-rê có nghĩa: được biệt ra, hay được làm nên thánh

¹nghĩa là: Cái đồi cao có xương hàm

²nghĩa là: Suối nước của Đấng đã gọi

“Thần chúng ta đã phó kẻ thù của chúng ta vào trong tay chúng ta,

Tức là kẻ tàn-phá xứ của chúng ta,

Kẻ đã giết nhiều người chúng ta.”

²⁵Thế là xảy ra khi tâm chúng hoan-hỉ, chúng nói: “Hãy gọi Sam-sôn đến, để hắn có thể làm trò cười cho chúng ta.” Thế là chúng gọi Sam-sôn đến từ ngục, và người làm trò trước mặt chúng. Và chúng bắt người đứng giữa các cột trụ. ²⁶Lúc đó Sam-sôn nói với thằng nhỏ đang nắm tay mình: “Hãy cho ta rời những cột trụ chống đỡ cái đền này, để ta có thể dựa vào chúng.” ²⁷Bấy giờ đền đầy đàn-ông và đàn-bà, và tất cả các chúa-tể dân Phi-li-tin đều ở đó. Và có khoảng 3 ngàn người đàn-ông và đàn-bà ở trên mái nhà nhìn xem trong khi Sam-sôn làm trò cười cho chúng.

²⁸Lúc đó Sam-sôn kêu-cầu Đức GIA-VÊ, rằng: “Chúa GIA-VÊ ôi, xin vui lòng nhớ đến con và xin thêm sức cho con chỉ một lần này thôi, Đức Chúa TRỜI ơi, để con được báo-thù dân Phi-li-tin tức thì cho cặp mắt của con.” ²⁹Và Sam-sôn chụp chặt 2 cái cột ở giữa chống đỡ cái đền, và dốc hết sức mình đẩy chúng, cây cột này với tay phải, và cột kia với tay trái. ³⁰Và Sam-sôn nói: “Để ta chết với bọn Phi-li-tin!” Và người gồng mình với toàn sức đến nỗi cái đền đổ xuống trên các chúa-tể và tất cả dân-chúng ở trong đó. Vì vậy số người chết mà người giết bằng cái chết của mình nhiều hơn những kẻ mà người đã giết trong đời mình. ³¹Sau đó các anh em trai của người và tất cả gia-hộ của người đi xuống, lấy thầy người, đem thầy người lên, và chôn người giữa Xô-rê-a và Êt-tha-ôn trong mộ của Ma-nô-a, cha người. Như vậy người đã phán-xét Y-sơ-ra-ên trong 20 năm.

C. SỰ THẤT-BẠI ĐẠO-ĐỨC CỦA Y-SƠ-RA-ÊN (17.1-21.25)

1. Sự thờ hình-tượng trong chi-tộc Đan (17.1-18.13)

Mi-ca thâu-thập các hình-tượng (17.1-17.13)

17¹Bấy giờ có một người đàn-ông thuộc xứ đồi núi Ép-ra-im tên là Mi-ca. ²Và người nói với mẹ của mình: “Mẹ đã mất 1 ngàn 100 miếng bạc, và mẹ đã thốt ra lời rủa-sả về chúng, và cũng đã nói nó trong lỗ tai của con, này, con giữ bạc đó; con đã lấy nó.” Và mẹ của người nói: “Nguyện Đức GIA-VÊ ban phước cho con trai của mẹ!” ³Đoạn người trả 1 ngàn 100 miếng bạc đó lại cho mẹ của mình; và mẹ của người nói: “Mẹ hoàn-toàn hiến bạc này từ tay mẹ cho Đức GIA-VÊ để con trai mẹ làm một tượng tạc và một tượng đúc; vì thế bây giờ mẹ sẽ trả nó lại cho con.” ⁴Vì vậy, khi người trả bạc lại cho mẹ của người, mẹ người lấy 200 miếng bạc và giao chúng cho người thợ bạc là kẻ làm nó thành một tượng tạc và một tượng đúc, và nó ở trong nhà của Mi-ca. ⁵Và ông Mi-ca có một cái đền cho các thần, và người làm một cái áo-tế⁽¹⁾ và các gia-tượng⁽²⁾, và biệt ra một đứa trong những người con trai của mình, để nó được trở thành thầy tế-lễ của mình. ⁶Trong những ngày đó, Y-sơ-ra-ên không có vua; mọi người làm điều con mắt của mình cho là đúng.

¹cái ê-phốt

²thê-ra-phim là ảnh-tượng trong gia-đình Hê-bơ-ơ; danh-từ “gia-tượng” được dùng thay cho âm-từ thê-ra-phim

⁷Bấy giờ có một thanh-nam ở Bết-lê-hem trong Giu-đa, thuộc gia-đình Giu-đa, là một người Lê-vi; và người đang tạm-trú ở đó. ⁸Lúc đó người đàn-ông ấy rời khỏi thành, khỏi Bết-lê-hem tại Giu-đa, để tạm trú bất cứ nơi nào người có thể tìm được; và khi người đi trên đường của mình, người đến xứ đồi núi Ép-ra-im đến nhà Mi-ca. ⁹Và Mi-ca nói với người: “Anh đến từ đâu vậy?” Và người nói với Mi-ca: “Tôi là một người Lê-vi ở Bết-lê-hem trong Giu-đa, và tôi sẽ tạm trú bất cứ một nơi nào tôi có thể tìm được.” ¹⁰Vậy thì Mi-ca nói với người: “Hãy ở với ta và làm một người cha và một thầy tế-lễ cho ta, và ta sẽ cho anh 10 miếng bạc một năm, một bộ quần-áo, và các vật để nuôi anh.” Thế là người Lê-vi vào. ¹¹Và người Lê-vi ấy đồng-ý ở với người; và đối với người, thanh-nam ấy trở thành như một trong các con trai của người. ¹²Vì vậy, Mi-ca biệt người Lê-vi ấy ra, và người thanh nam ấy thành thầy tế-lễ của người, và ở trong nhà Mi-ca. ¹³Rồi Mi-ca nói: “Bây giờ ta biết Đức GIA-VÊ sẽ làm cho ta thịnh-vượng, thấy ta có một người Lê-vi làm thầy tế-lễ.”

Những người Đan tìm lãnh-thổ (18.1-18.13)

18¹Trong các ngày đó, Y-sơ-ra-ên không có vua, và trong các ngày đó, chi-tộc các người Đan đang tìm một của thừa-kế cho họ để sống trong đó, vì cho đến ngày đó, họ đã chẳng được chia cho một của thừa-kế làm vật sở-hữu ở giữa vòng các chi-tộc Y-sơ-ra-ên. ²Vì vậy các con trai Đan sai đi từ gia-đình của họ 5 người ra từ toàn-thể con số của họ, các người đàn-ông dũng-cảm từ Xô-rê-a và Êt-tha-ôn, để do-thám đất ấy và lục-soát nó; và họ nói với chúng: “Hãy đi, lục-soát đất ấy.” Chúng đến xứ đồi núi Ép-ra-im, đến nhà của Mi-ca, và ở trọ nơi đó. ³Khi chúng gần nhà Mi-ca, chúng nhận ra tiếng của thanh-nam ấy, người Lê-vi; và chúng rẽ qua ở đó, và hỏi người: “Ai đã đưa anh đến đây? Anh đang làm gì tại đây? Anh làm việc gì ở đây?” ⁴Người nói với chúng: Mi-ca đã làm như thế này, như thế nọ cho tôi, và người đã mướn tôi, và tôi đã trở thành thầy tế-lễ của người.” ⁵Và chúng nói với người: “Xin vui lòng câu-vấn Đức Chúa TRỜI để chúng tôi được biết xem con đường chúng tôi mà chúng tôi đang đi sẽ thịnh-vượng chẳng.” ⁶Và thầy tế-lễ ấy nói với chúng: “Hãy đi trong bình-an; con đường các ông mà các ông đang đi là ở trước mặt Đức GIA-VÊ.” ⁷Lúc đó 5 người ấy ra đi và đến La-ít, và thấy dân ở trong đó sống yên ổn, theo cách của dân Si-đôn, lặng lẽ và yên ổn; vì chẳng có một kẻ cai-trị nào làm nhục họ vì bất cứ cái gì trong đất ấy, và họ ở cách xa dân Si-đôn và đã chẳng dính dáng gì với một ai cả. ⁸Khi họ trở về cùng anh-em của họ tại Xô-rê-a và Êt-tha-ôn, anh-em của họ nói với họ: “Anh em phúc-trình điều gì?” ⁹Và họ nói: “Hãy chỗi dậy, và chúng ta hãy đi lên chống lại họ; vì chúng tôi đã thấy đất ấy, và này, nó rất tốt. Và anh em sẽ vẫn ngồi đây hay sao? Đứng trì hoãn đi, đi vào, chiếm-hữu đất ấy. ¹⁰Khi anh em vào, anh em sẽ đến cùng một dân yên tâm có đất rộng-rãi; vì Đức Chúa TRỜI đã phó nó vào trong tay anh em, một nơi chẳng thiếu bất cứ thứ gì ở trên trái đất này.”

¹¹Thế thì từ gia-đình các người Đan, từ Xô-rê-a và từ Êt-tha-ôn, 600 người trang-bị các vũ-khí chiến-đấu khởi hành. ¹²Và họ đi lên và cắm trại tại Ki-ri-át-Giê-a-rim

Các Phán-quan 18.13-19.17

trong Giu-đa. Vì thế, họ gọi chỗ đó là Ma-ha-nê-Đan⁽¹⁾ cho đến ngày nay; kia, nó ở phía tây⁽²⁾ của Ki-ri-át-Giê-a-rim. ¹³Rồi họ đi qua từ đó đến xứ đồi núi Ép-ra-im và đến nhà Mi-ca.

Người Đan lấy cắp các tượng của Mi-ca (18.14-18.21)

¹⁴Lúc đó 5 người đã đi do-thám xứ La-ít trả lời và nói với họ-hàng của mình: “Anh em có biết trong các nhà này có một cái áo-tê, các gia-tượng, một tượng tạc, và một tượng đúc không? Vì thế, bây giờ, hãy xem anh em nên làm gì đi.” ¹⁵Và chúng quay về đó và đến nhà có thanh-nam ấy, người Lê-vi, đến nhà Mi-ca, và hỏi người xem người có mạnh giỏi không. ¹⁶Còn 600 người trang-bị các vũ-khí chiến-đấu, các người trong các con trai của Đan, đứng cạnh nơi vào của cổng. ¹⁷Bây giờ năm người đã đi do-thám đất ấy đi lên, và vào chỗ đó, lấy tượng đúc, áo-tê, các gia-tượng, và cái tượng tạc, trong khi thầy tế-lễ ấy đứng cạnh nơi vào của cổng với 600 người trang-bị các vũ-khí chiến-đấu. ¹⁸Và khi các người này đi vào trong nhà Mi-ca và lấy tượng tạc, áo-tê, và các gia-tượng, và cái tượng tạc, thì thầy tế-lễ ấy nói với chúng: “Mấy anh đang làm gì vậy?” ¹⁹Chúng nói với người: “Im-lặng, hãy đặt tay anh trên miệng anh, và hãy đến cùng chúng ta, và làm một người cha và một thầy tế-lễ cho chúng ta. Có phải tốt hơn để anh làm thầy tế-lễ cho nhà của một người hay để làm thầy tế-lễ cho một chi-tộc và một gia-đình trong Y-sơ-ra-ên?” ²⁰Tâm thầy tế-lễ ấy vui-vẻ, và người lấy cái áo-tê, các gia-tượng, và cái tượng tạc, và đi ở giữa vòng dân ấy.

²¹Đoạn chúng quay ra và ra đi, để những con trẻ, gia-súc, và đồ quý-báu đi phía trước chúng. ²²Khi chúng đã đi một khoảng khỏi nhà Mi-ca, những người đàn-ông ở trong các nhà gần nhà Mi-ca tập-hợp lại và đuổi kịp các con trai Đan. ²³Và họ gọi lớn các con trai Đan, các người này quay mặt họ lại và nói với Mi-ca: “Có chuyện gì khiến các ông đã tập-hợp nhau lại vậy?” ²⁴Và người nói: “Các người đã lấy đi các thần của ta mà ta đã làm ra, và thầy tế-lễ ấy, rồi đi mất, và ta còn lại cái gì? Thế mà làm sao các người lại có thể nói với ta: ‘Ông có chuyện gì?’” ²⁵Các con trai Đan nói với người: “Đừng cho người ta ở giữa vòng chúng tôi nghe tiếng của ông, e các ông có tính nóng nảy trên ông, và ông mất mạng của ông, cùng với mạng của gia-hộ ông.” ²⁶Thế là những con trai Đan tiếp-tục đi đường họ; và khi Mi-ca thấy chúng quá mạnh đối với mình, người quay lại và đi về nhà mình.

²⁷Thế thì họ lấy những cái Mi-ca đã làm ra, và thầy tế-lễ ấy là kẻ đã thuộc về người, đến La-ít, đến một dân lặng lẽ và yên ổn, và dùng lưỡi gươm triệt-hạ họ; và họ dùng lửa đốt thành. ²⁸Và không có một ai giải-cứu họ, bởi vì nó ở xa dân Si-đôn và họ đã chẳng có giao-du với ai cả; và nó ở trong thung-lũng ở gần Bết-Rê-hốp. Và họ xây lại thành và sống trong đó. ²⁹Và họ đặt tên thành là Đan, theo tên Đan tô-phụ của họ là người đã được sinh ra trong Y-sơ-ra-ên; tuy nhiên, tên của thành trước kia là La-ít. ³⁰Và những con trai Đan dựng lên cho họ cái tượng tạc ấy; và Giô-nathan con trai của Ghê-t-sôm, con trai của Ma-na-se, người

và các con trai của người là các thầy tế-lễ cho chi-tộc của những người Đan cho đến ngày bị giam-cầm của xứ ấy. ³¹Thế là họ dựng lên cho họ cái tượng tạc của Mi-ca mà người đã làm ra, trọn thời-gian đến của Đức Chúa TRỜI ở tại Si-lô.

2. Chiến-tranh chống chi-tộc Bên-gia-min (19.1-21.25)

Phẩm-giá của vợ bé người Lê-vi bị chà đạp (19.1-19.30)

19¹Bây giờ đã xảy ra trong các ngày đó, khi không có vua trong Y-sơ-ra-ên, có một người Lê-vi nọ, tạm-trú ở phần xa xôi của xứ đồi núi Ép-ra-im, lấy một người vợ bé từ Bết-lê-hem trong Giu-đa. ²Nhưng người vợ bé của người chơi trò làm đi đối với người, và á bỏ người ra đi đến nhà cha của á ở Bết-lê-hem trong Giu-đa, và ở đó trong một thời-đoạn 4 tháng. ³Rồi chồng á chối dạy và đi theo á, đem theo người đầy-tớ của mình và hai con lừa, để nhẹ nhàng nói với á cốt để đưa á về. Vì vậy á đưa người vào trong nhà cha á, và khi cha cô gái thấy người, ông vui-mừng đón người. ⁴Và ông gia của người, cha của cô gái, cầm người ở lại; và người ở lại với ông 3 ngày. Thế là họ ăn uống và ở lại đó. ⁵Bây giờ xảy ra vào ngày thứ tư, họ dậy sớm vào buổi sáng, và người chối dạy để đi; và cha cô gái nói với chàng rể của ông: “Con hãy ăn một miếng bánh mì, và sau đó các con có thể đi.” ⁶Thế là hai người ngồi xuống, ăn và uống với nhau; và cha cô gái nói với người: “Xin ở lại qua đêm, và hãy để cho tâm của con vui vẻ.” ⁷Rồi người chối dạy để đi, nhưng ông gia của người nài-ép người đến nỗi người chịu nghỉ đêm ở đó một lần nữa. ⁸Và vào ngày thứ năm, người chối dạy để đi sớm vào buổi sáng và cha cô gái nói: “Xin hãy ăn uống và chờ cho đến chiều”; vì vậy cả hai người đều ăn. ⁹Khi người đàn-ông ấy chối dạy để đi với người vợ bé và người đầy-tớ của mình, thì ông gia người, cha cô gái, nói với người: “Này, bây giờ, ngày đã xế chiều; xin hãy nghỉ đêm. Kia, ngày đang tàn rồi; hãy nghỉ đêm ở đây để tâm con được vui vẻ. Sau đó, ngày mai, hai con có thể dậy sớm để ra đi ngõ hầu con có thể về nhà.”

¹⁰Nhưng người đàn-ông ấy không muốn nghỉ đêm, vì vậy người chối dạy mà ra đi và đến nơi đối diện với Giê-bu (đó là Giê-ru-sa-lem). Và cùng với người có một cặp lừa thảng yên rồi; vợ bé người cũng đi với người. ¹¹Khi họ gần Giê-bu, thì ngày đã gần tàn; và người đầy-tớ nói với chủ của nó: “Xin đến, và chúng ta hãy rẽ vào trong thành này của những người Giê-bu và nghỉ đêm trong đó.” ¹²Tuy nhiên chủ của nó nói với nó: “Chúng ta sẽ không rẽ vào trong thành ấy của những người ngoại-bang, là những kẻ không thuộc những con trai Y-sơ-ra-ên; nhưng chúng ta sẽ tiếp-tục đi xa đến tận Ghi-bê-a.” ¹³Và người nói với đầy-tớ của mình: “Đi, và chúng ta hãy đến một trong các chỗ này, và chúng ta sẽ nghỉ đêm tại Ghi-bê-a hay Rama.” ¹⁴Vì vậy họ đi qua và tiếp tục đi con đường của họ, và mặt trời lặn khi họ gần Ghi-bê-a, thuộc về Bên-gia-min. ¹⁵Và họ rẽ vào đó cốt để vào mà ở tạm trong Ghi-bê-a. Khi họ vào, họ ngồi xuống tại quảng-trường lộ thiên của thành, vì không có ai đem họ vào trong nhà để nghỉ đêm.

¹⁶Lúc đó kia, có một ông già đang vào từ ngoài đồng sau công việc buổi chiều của ông. Bây giờ, người ấy là từ xứ đồi núi Ép-ra-im và người tạm-trú tại Ghi-bê-a, nhưng các người ở chỗ đó là những người Bên-gia-min. ¹⁷Và ông

¹Nguyên ngữ (nn): Ma-ha-nê-Đan (Mahaneh-dan) dinh/trại quân của Đan

²nn: phía sau Đan

ngước mắt của ông lên và thấy người lữ-hành trong quảng-trường lộ thiên của thành; và ông già nói: “Người đang đi đâu, và người từ đâu đến vậy?”¹⁸Và người nói với ông: “Chúng tôi từ Bết-lê-hem trong Giu-đa đang đi ngang qua đến phần hẻo-lánh của xứ đồi núi Ép-ra-im, vì tôi ở đó, và tôi đã đi đến Bết-lê-hem trong Giu-đa. Nhưng nay tôi đang đi về nhà tôi, và không có ai muốn đem tôi về nhà của họ.¹⁹Tuy nhiên, có cả rom và có khô cho những con lừa chúng tôi, cũng có bánh và rượu cho tôi, người đầy-tớ gái này của ông, và thanh-nam này cùng với các tôi-tớ của ông; không thiếu bất cứ cái gì.”²⁰Và ông già nói: “Bình-an cho người! Chỉ để ta *chăm-lo* hết thảy nhu-cầu của người; nhưng, đừng nghỉ đêm trong quảng-trường lộ thiên.”²¹Thế là ông đem người vào trong nhà của ông, cho các con lừa ăn cỏ khô; và họ rửa chân của họ, và ăn và uống.

²²Trong khi họ đang làm cho tâm của họ vui-vẻ, thì kìa, các người đàn-ông của thành, bọn con trai của kẻ vô lại, bao vây nhà ấy, động cửa; và chúng nói với người chủ nhà, *tức là* ông già ấy, rằng: “Đem người đàn-ông đã vào trong nhà ông ra, để chúng ta có thể giao-cầu với hắn.”²³Thế thì người đàn-ông ấy, ông chủ nhà, đi ra gặp chúng và nói với chúng: “Không, các bạn của tôi ơi, xin đừng hành-động quá ác-độc; vì người này đã đến trong nhà tôi, đừng làm hành-động điên-rồ này.²⁴Đây là đứa con gái còn trinh của tôi và vợ bé của người đó. Hãy để tôi dẫn chúng ra để các người hãm-hiếp chúng hay làm gì chúng tùy mắt các người thấy được *thì làm*. Nhưng đừng làm hành-động điên-rồ như thế với người đàn-ông này.”²⁵Nhưng các người ấy không nghe ông, vì vậy người đàn-ông bắt vợ bé của mình mà đem ả ra ngoài cho chúng. Và chúng hãm-hiếp ả và lạm dụng ả suốt đêm cho đến sáng, đoạn cho ả đi lúc gần sáng.²⁶Khi bình minh ló dạng, người đàn-bà đến và té xuống nơi lối vào cửa nhà của người mà chủ của mình đang ở, cho đến tờ sáng.

²⁷Khi chủ của ả thức dậy vào buổi sáng và mở các cửa nhà, và đi ra để tiếp tục đi đường mình, thì kìa, vợ bé của mình đang nằm nơi lối vào cửa nhà, hai tay ả nơi ngưỡng cửa.²⁸“Đứng dậy,” người nói với ả, “chúng ta hãy đi,” nhưng không có *tiếng* trả lời nào cả. Thế thì người đặt ả trên con lừa; và người đàn-ông ấy chỗi dậy mà đi đến nơi của mình.²⁹Khi người vào trong nhà của mình, người lấy một con dao, nắm lấy vợ bé của mình, và chặt ả thành 12 mảnh, từng tay từng chân, rồi gửi ả đi khắp lãnh-thổ của Y-sơ-ra-ên.³⁰Và xảy ra *khi* mọi người thấy thì nói: “Không có một việc gì giống như vậy đã *từng* xảy ra hay được thấy từ ngày những con trai Y-sơ-ra-ên đi lên từ xứ Ê-díp-tô cho đến ngày nay. Hãy xem xét, thảo-luận, và lên tiếng!”

Y-sơ-ra-ên tấn-công chi-tộc Bên-gia-min (20.1-20.17)

20¹Rồi tất cả những con trai Y-sơ-ra-ên từ Đan cho đến Bê-e-Sê-ba, gồm cả đất Ga-la-át, đều đi ra, rồi hội-chúng nhóm lại như một người đối với Đức GIA-VÊ tại Mích-ba.²Và các đá góc nhà của tất cả dân-chúng, *tức là* của tất cả các chi-tộc Y-sơ-ra-ên, vào vị trí của họ trong hội-đồng của dân Đức Chúa TRỜI, 400 ngàn người đàn-ông đi bộ là những kẻ tuốt gươm.³(Bấy giờ, các con trai Bên-gia-min nghe rằng các con trai Y-sơ-ra-

ên đã đi lên đến Mích-ba.) Những con trai Y-sơ-ra-ên nói: “Nói đi, tội-ác này đã xảy ra làm sao?”⁴Vì vậy người Lê-vi ấy, chồng của người đàn-bà bị giết, trả lời và nói: “Tôi đã đến với vợ bé của tôi để nghỉ đêm tại Ghi-bê-a, thuộc về Bên-gia-min.⁵Nhưng các người đàn-ông Ghi-bê-a nổi lên chống tôi và bao-vây nhà vào ban đêm bởi có tôi. Chúng định giết tôi; thay vào đó, chúng đã hãm-hiếp vợ bé của tôi đến chết.⁶Và tôi nắm vợ bé của tôi, chặt ả thành từng mảnh, và gửi ả đến khắp xứ thuộc của thừa-kế của Y-sơ-ra-ên; vì chúng đã phạm một hành-động dâm-dục và nhục-nhã trong Y-sơ-ra-ên.⁷Này, hỡi tất cả anh em những người con trai của Y-sơ-ra-ên, xin cho lời khuyên và chi-bảo của anh em ở đây.”

⁸Lúc đó tất cả dân-chúng chỗi dậy như một người, nói: “Chẳng có ai trong chúng ta sẽ đi đến lều của mình, chẳng có ai trong chúng ta sẽ trở về nhà của mình.⁹Nhưng, bây giờ, đây là điều chúng ta sẽ gây ra cho Ghi-bê-a: chống lại nó theo thăm.¹⁰Và chúng ta sẽ lấy 10 người ra từ 100 khắp các chi-tộc của Y-sơ-ra-ên, và 100 ra từ 1 ngàn, và 1 ngàn ra từ 10 ngàn, để lấy lương-thực cho dân-chúng, để khi họ đến Ghi-bê-a của Bên-gia-min, họ có thể xử-phạt chúng vì tất cả các hành-động nhục-nhã mà chúng đã phạm trong Y-sơ-ra-ên.”¹¹Như vậy tất cả những người Y-sơ-ra-ên được nhóm lại chống thành ấy, hợp nhất như một người.

¹²Rồi các chi-tộc Y-sơ-ra-ên sai người đi khắp toàn thể chi-tộc Bên-gia-min, nói: “Sự-độc-ác này đã xảy ra ở giữa vòng các người là gì vậy?”¹³Thế thì bấy giờ, hãy nộp những kẻ, *tức là* bọn con trai của kẻ vô lại trong Ghi-bê-a, để chúng ta có thể xử-tử chúng và loại bỏ sự-độc-ác này khỏi Y-sơ-ra-ên.” Nhưng các con trai Bên-gia-min không muốn nghe tiếng của anh-em mình, các con trai Y-sơ-ra-ên.¹⁴Và những con trai Bên-gia-min tập-hợp từ các thành đến Ghi-bê-a, để ra trận chống lại những con trai Y-sơ-ra-ên.¹⁵Và từ các thành vào ngày đó, những con trai Bên-gia-min được tập-hợp, 26 ngàn người tuốt gươm⁽¹⁾, không kể cư-dân Ghi-bê-a *cũng* được tập-hợp, 700 người chọn- lọc.¹⁶Trong tất cả những người này 700 người chọn-lọc đều thuận tay tả; mỗi người có thể dùng ná bắn đá vào một sợi tóc mà không trật.¹⁷Lúc đó những con trai Y-sơ-ra-ên, khác với Bên-gia-min, được tập-hợp, 400 ngàn người tuốt gươm; tất cả những người này đều *quen* trận mạc.

Nội-chiến, Bên-gia-min bại trận (20.18-20.48)

¹⁸Bấy giờ những con trai Y-sơ-ra-ên chỗi dậy, đi lên đến Bê-tên, và cầu-vấn Đức Chúa TRỜI, và thưa: “Ai sẽ đi lên trước nhất cho chúng con để đánh nhau với Bên-gia-min?” Lúc đó Đức GIA-VÊ phán: “Giu-đa sẽ đi lên trước nhất.”

¹⁹Thế là các con trai Y-sơ-ra-ên chỗi dậy vào buổi sáng và dàn trại đối đầu Ghi-bê-a.²⁰Và các con trai Y-sơ-ra-ên ra trận chống Bên-gia-min, và quân Y-sơ-ra-ên dàn trận chống lại chúng tại Ghi-bê-a.²¹Rồi các con trai Bên-gia-min xuất khỏi Ghi-bê-a và hạ xuống đất vào ngày đó 22 ngàn quân Y-sơ-ra-ên.²²Nhưng dân ấy, quân Y-sơ-ra-ên, lấy can-đảm mà dàn trận một lần nữa tại nơi họ đã dàn quân mình vào ngày thứ nhất.²³(Và các con trai Y-sơ-ra-

¹nghĩa là: tham chiến

ên đã đi lên và khóc trước mặt Đức GIA-VÊ cho đến chiều, và đã cầu-vấn Đức GIA-VÊ, thưa: “Chúng con lại sẽ kéo đến gần để đánh lại các con trai của người em trai con Bên-gia-min, chẳng?” Đức GIA-VÊ phán: “Hãy đi lên chống nó.”)

24Rồi các con trai Y-sơ-ra-ên tiến tới chống các con trai của Bên-gia-min ngày thứ hai. 25Và Bên-gia-min đi ra từ Ghi-bê-a để đón họ ngày thứ hai và hạ xuống đất một lần nữa 18 ngàn quân của những con trai Y-sơ-ra-ên; tất cả các người này đều đã tuốt gươm. 26Thế thì tất cả những con trai Y-sơ-ra-ên và mọi người đều đi lên và đến Bê-tên và khóc; như vậy họ ngồi ở đó trước mặt Đức GIA-VÊ và kiêng-ăn trong ngày đó cho đến chiều tối. Và họ dâng các cửa-lễ thiêu và các cửa-lễ bình-an trước Đức GIA-VÊ. 27Và các con trai Y-sơ-ra-ên cầu-vấn Đức GIA-VÊ (vì cái rương giao-ước của Đức Chúa TRỜI ở đó trong các ngày đó, 28và Phi-nê-a con trai của Ê-lê-a-sa, con trai của A-rôn, đứng trước nó để hầu-việc trong các ngày đó), thưa: “Con sẽ còn ra trận chống lại những con trai của người em trai con Bên-gia-min, hay con nên ngừng?” Đức GIA-VÊ phán: “Hãy đi lên, vì ngày mai Ta sẽ phó chúng vào trong tay người.”

29Thế là Y-sơ-ra-ên mai-phục người xung-quanh Ghi-bê-a. 30Và các con trai Y-sơ-ra-ên đi lên chống các con trai Bên-gia-min vào ngày thứ ba, và dàn quân mình đối đầu Ghi-bê-a, như các lần khác. 31Và các con trai Bên-gia-min đi ra đón dân ấy và bị kéo xa khỏi thành, và chúng bắt đầu đánh và giết một số người, như các lần khác, trên các con đường cái, một trong các con đường đó đi lên đến Bê-tên và con đường kia đến Ghi-bê-a, và ở ngoài đồng, giết khoảng 30 ngàn Y-sơ-ra-ên. 32Và những con trai Bên-gia-min nói: “Chúng bị đánh hạ trước mặt chúng ta, như lần đầu tiên.” Nhưng những con trai Y-sơ-ra-ên nói: “Chúng ta hãy chạy trốn để chúng ta có thể kéo chúng ra xa khỏi thành đến các con đường cái.” 33Lúc đó tất cả quân lính Y-sơ-ra-ên chỗi dậy từ chỗ của mình và dàn quân mình tại Ba-anh-Tha-ma; và quân lính Y-sơ-ra-ên đang mai-phục bật dậy khỏi chỗ của họ, tức là ra khỏi các đồng cỏ của Ghi-bê-a. 34Khi 10 ngàn quân chọn-lọc từ tất cả Y-sơ-ra-ên đến chống lại Ghi-bê-a, thì chiến-trận trở nên nặng-nề, nhưng Bên-gia-min không biết rằng thâm-họa đang chạm đến chúng. 35Và Đức GIA-VÊ đánh Bên-gia-min trước mặt Y-sơ-ra-ên, ngõ hầu các con trai Y-sơ-ra-ên tiêu-diệt 25 ngàn 100 ngàn quân Bên-gia-min trong ngày đó, tất cả những người này đều đã tuốt gươm.

36Thế là các con trai Bên-gia-min thấy rằng mình bị đánh hạ. Khi các con trai Y-sơ-ra-ên đã nhường đất cho Bên-gia-min, vì họ tin-cậy vào quân mai-phục mà họ đã đặt chống lại Ghi-bê-a, 37thì quân mai-phục nhanh-chóng xông vào đánh Ghi-bê-a; quân mai-phục cũng tham chiến và đánh hạ cả thành với lưỡi gươm. 38Bây giờ dấu-hiệu được ra giữa quân Y-sơ-ra-ên và quân mai-phục là họ phải làm một đám khói lớn cất lên từ thành. 39Lúc đó quân Y-sơ-ra-ên quay lại trận chiến, và Bên-gia-min bắt đầu đánh hạ và giết khoảng 30 ngàn Y-sơ-ra-ên, vì chúng nói: “Chắc-chắn chúng bị đánh hạ trước mặt chúng ta, như trong trận đầu tiên.” 40Nhưng khi đám mây bắt đầu cất lên khỏi thành trong một trụ khói, Bên-gia-min nhìn lại đằng sau chúng; và kìa, cả thành có khói bốc lên tới trời! 41Lúc

đó quân Y-sơ-ra-ên quay lại, và quân Bên-gia-min thất-kinh; vì chúng thấy thâm-họa đang đặng tới chúng. 42Vì thế chúng quay lưng chúng lại trước mặt các con trai Y-sơ-ra-ên hướng về ngã vùng hoang-vu, nhưng trận-chiến bắt kịp chúng khi các người đi ra khỏi các thành diệt chúng ở giữa họ. 43Họ bao-vây Bên-gia-min, đuổi theo chúng không ngừng-ngỉ và dí chúng xuống chỗ đối diện Ghi-bê-a về hướng mặt trời mọc. 44Như vậy 18 ngàn quân Bên-gia-min ngã gục; tất cả các người này đều là các chiến-sĩ dũng-cảm. 45Phần còn lại quay lưng chạy trốn về hướng vùng hoang-vu đến tảng đá Rim-môn, nhưng họ bắt được 5 ngàn người của bọn chúng trên các con đường cái và bắt kịp chúng xa đến tận Ghi-đê-om, và triệt-hạ 2 ngàn người trong bọn chúng. 46Thế là tất cả những người Bên-gia-min đã ngã xuống trong ngày đó là 25 ngàn, là những kẻ đã tuốt gươm; tất cả những người này đều là những chiến-sĩ dũng-cảm. 47Song có 600 quân quay lưng chạy trốn về hướng vùng hoang-vu đến tảng đá Rim-môn, và chúng ở lại nơi tảng đá Rim-môn trong 4 tháng. 48Thế thì những con trai Y-sơ-ra-ên quay trở lại chống những con trai Bên-gia-min, và đánh hạ chúng với lưỡi gươm, cả thành ấy với súc-vật lẫn tất cả những gì mà họ tìm thấy; họ cũng phóng hỏa đốt cháy tất cả các thành mà họ tìm thấy.

Than-khóc chi-tộc bị mất (21.1-21.7)

211Bây giờ các người Y-sơ-ra-ên đã thề tại Mích-ba, rằng: “Không một ai trong chúng ta được gả con gái của mình cho Bên-gia-min để làm vợ.” 2Vì vậy dân-chúng đến Bê-tên và ngồi ở đó trước mặt Đức Chúa TRỜI cho đến chiều tối, và cất tiếng mình lên mà khóc với việc khóc lớn-lao. 3Và thưa: “Tại sao, ôi Đức GIA-VÊ, Đức Chúa TRỜI của Y-sơ-ra-ên, điều này đã xảy ra trong Y-sơ-ra-ên, đến nỗi một chi-tộc phải bị mất đi ngày nay trong Y-sơ-ra-ên?” 4Và xảy ra vào ngày kể đó, dân-chúng dậy sớm và xây một bàn-thờ ở đó, rồi dâng các cửa-lễ thiêu và các cửa-lễ bình-an.

5Rồi những con trai Y-sơ-ra-ên nói: “Có ai trong vòng tất cả những chi-tộc Y-sơ-ra-ên đã không đi lên vào trong hội-đồng của Đức GIA-VÊ chẳng?” Vì họ đã lập một lời thề lớn về kẻ đã không đi lên đến cùng Đức GIA-VÊ tại Mích-ba, rằng: “Kẻ đó sẽ chắc-chắn bị xử-tử.” 6Và các con trai Y-sơ-ra-ên thấy hối-tiếc cho người em trai Bên-gia-min của mình và nói: “Một chi-tộc bị cắt đứt khỏi Y-sơ-ra-ên ngày hôm nay. 7Chúng ta sẽ làm gì để cho những kẻ còn sống có vợ, vì chúng ta đã thề bởi Đức GIA-VÊ không gả bất cứ một đứa con gái nào của chúng ta cho chúng?”

Cung-cấp cho những người đàn-ông còn sống-sót của Bên-gia-min (21.8-21.25)

8Và họ nói: “Có ai trong các chi-tộc của Y-sơ-ra-ên đã không lên đến cùng Đức GIA-VÊ tại Mích-ba hay không?” Và kìa, không có ai đã từ Gia-be ở xứ Ga-la-át, đến trại để nhóm hội-đồng. 9Vì khi dân-chúng được tập-hợp, này, không có một người trong cư-dân Gia-be ở xứ Ga-la-át ở đó. 10Và hội-chúng sai 12 ngàn chiến-sĩ dũng-cảm ở đó đi và ra lệnh cho chúng, rằng: “Hãy đi và dùng lưỡi gươm đánh hạ cư-dân Gia-be ở xứ Ga-la-át, cả đàn-bà và trẻ nhỏ. 11Và đây là điều mà các người sẽ làm: các người sẽ hoàn-toàn hủy-diệt mọi người đàn-ông và mọi

Các Phán-quan 21.12-21.25

người đàn-bà đã biết nằm với một người đàn-ông.” 12Và chúng tìm thấy ở giữa vòng cu-dân Gia-be ở xứ Ga-la-át 400 trinh-nữ trẻ tuổi đã chẳng từng biết đàn-ông bằng việc nằm với một người đàn-ông; và chúng dẫn họ đến trại tại Si-lô, ở trong xứ Ca-na-an.

13Đoạn toàn-thể hội-chúng nhấn lời và nói các con trai Bên-gia-min đang ở nơi tảng đá Rim-môn, và công-bố hòa-bình với chúng. 14Và Bên-gia-min trở về vào lúc đó, và họ cho chúng các người đàn-bà mà họ đã chừa cho sống từ các người đàn-bà của Gia-be ở xứ Ga-la-át; nhưng họ không đủ cho chúng.

15Và dân-chúng thấy hối-tiếc cho Bên-gia-min vì Đức GIA-VÊ đã tạo một lỗ hổng trong các chi-tộc của Y-sơ-ra-ên. 16Rồi các trưởng-lão của hội-chúng nói: “Chúng ta phải làm gì để những người còn lại có vợ, vì các người đàn-bà ra từ Bên-gia-min đều bị hủy-diệt?” 17Và họ nói: “*Phải có* của thừa-kế cho những kẻ còn sống-sót của Bên-gia-min, để một chi-tộc không bị xóa bỏ khỏi Y-sơ-ra-ên. 18Nhưng chúng ta không thể cho con gái chúng ta làm vợ chúng.” Vì những con trai Y-sơ-ra-ên đã thề, rằng: “Bị rửa-sả người gả vợ cho Bên-gia-min.”

19Vì vậy, họ nói: “Này, có đại-lễ của Đức GIA-VÊ từ năm này sang năm nọ tại Si-lô, ở trên phía bắc Bê-tên, về phía đông của đường cái đi lên đến Si-chem từ Bê-tên, và ở phía nam của Lê-bô-na.” 20Và họ truyền cho những con trai Bên-gia-min rằng: “Hãy đi nằm chờ trong các vườn nho, 21và hãy canh chừng; và này, nếu những đứa con gái của Si-lô đi ra để tham gia nhảy múa, thì các ngươi sẽ đi ra từ các vườn nho và mỗi người các ngươi sẽ bắt vợ từ các đứa con gái của Si-lô, rồi hãy đi đến đất của Bên-gia-min. 22Và sẽ xảy ra khi những người cha của chúng hay anh của chúng đến than-phiền với chúng ta, chúng ta sẽ nói với họ: ‘Hãy tự-nguyện ban chúng cho chúng ta, vì chúng ta đã chẳng bắt cho mỗi người nam Bên-gia-min một người vợ trong chiến-trận, các ngươi cũng đã chẳng gả *chúng* cho họ, còn không bây giờ các ngươi có lỗi.’ ” 23Và các con trai Bên-gia-min đã làm như thế, và bắt vợ theo số người của họ từ những đứa con gái nhảy-múa mà họ mang đi. Họ đi và trở về tới đất thừa-kế của họ, và tái thiết các thành và sống trong đó. 24Và những con trai Y-sơ-ra-ên rời khỏi đó vào lúc đó, mỗi người về chi-tộc và gia-đình của mình, và mỗi người trong họ đi ra khỏi đó đến đất thừa-kế của mình.

25Trong những ngày đó, Y-sơ-ra-ên không có vua; mọi người đều làm điều con mắt của mình cho là đúng.